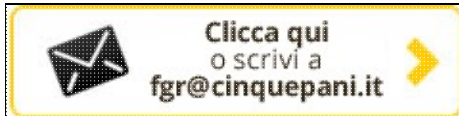

Fraternità Gesù Risorto **Casa di Preghiera S.Maria Assunta - Tavodo - TN**

Cerca

- [Home](#)
- [Fraternità Gesù Risorto](#)
- [Casa di preghiera](#)
- [Chiesa di Tavodo](#)
- [Novità](#)
- [Scrivici](#)

ME

NU

română

- [Home](#)
- [Fraternità Gesù Risorto](#)
- [Casa di preghiera](#)
- [Chiesa di Tavodo](#)
- [Novità](#)
- [Scrivici](#)

- [Calendaristic pentru anul curent](#)
- [Calendare 2010-2011](#)

Calendario

- [Calendario anno in corso](#)
- [Il Calendario si presenta](#)
- [Per richiederlo](#)
- [Icane calendario \(spiegazione\)](#)
- [Immagini copertine](#)

- [Calendari 2008-2011](#)

Omelie

- [Settimanali](#)
- [Anni 2001-2011](#)
- [OMELIE Audio](#)

Opuscoli

- [Indice opuscoli](#)
  - ◆ [CHI CERCA TROVA](#)
  - ◆ [Opuscoli: indice \(ordine di pubblicazione\)](#)
  - ◆ [Opuscoli: indice per argomento](#)
  - ◆ [Opuscoli: indice alfabetico](#)
  - ◆ [Opuscoli: Lectio sui Vangeli](#)
- [Indice alfabetico opuscoli](#)
  - ◆ [A-G](#)
    - ◇ [Ai lettori](#)
    - ◇ [Gesù e l'asceti](#)
    - ◇ [Gesù risorto, alleluia](#)
    - ◇ [Gesù taceva](#)
    - ◇ [Gioia - Sofferenza](#)
  - ◆ [H-P](#)
    - ◇ [Marta, Maria e Gesù](#)
    - ◇ [Naaman](#)
    - ◇ [Orsola Covi](#)
    - ◇ [Onore a voi che credete](#)
    - ◇ [Pace a voi](#)
    - ◇ [Padre nostro - 1](#)
    - ◇ [Padre nostro - 2](#)
    - ◇ [Padre nostro - 3](#)
    - ◇ [Pane nuovo](#)
    - ◇ [Parla, Signore](#)
    - ◇ [Per il silenzio](#)
    - ◇ [Per la preghiera](#)
    - ◇ [Perle del silenzio](#)
    - ◇ [Pezzi avanzati](#)
  - ◆ [Q-Z](#)
    - ◇ [Venite, applaudiamo al Signore!](#)
    - ◇ [Venite in disparte](#)
    - ◇ [Venite e vedrete](#)
    - ◇ [Via Crucis](#)
    - ◇ [Testimoni di Geova - breve](#)
    - ◇ [Testimoni di Geova - 1](#)
    - ◇ [Testimoni di Geova - 2](#)
    - ◇ [Testimoni di Geova - 3](#)
  - ◆ OmelieABC
- [Sui Vangeli Mt Mc Lc Gv](#)
  - ◆ [Introduzione generale](#)
  - ◆ [Vangelo secondo Marco 6](#)

- ◆ [☞Vangelo secondo Luca 10](#)
- ◆ [☞Vangelo secondo Giovanni 7](#)
- ◆ [Vangelo secondo Matteo](#)
- [Lettere di San Vigilio](#)
- [Pietruzze](#)
- [Libri](#)
  - ◆ [LIBRETTI: elenco](#)

Altri scritti

- [Preghiere](#)
  - ◆ [Preghiere: indice](#)
- [Catechesi in briciole](#)
- [Provocazioni](#)
  - ◆ [Provocazioni indice](#)
- [Articoli e riflessioni](#)
- [Meditazioni](#)
  - ◆ [Meditazioni varie](#)
- [Abba, Credo, Messa...](#)
  - ◆ [Raccontarono](#)
  - ◆ [Abba GIOSUE'](#)

CALENDARIO / Calendario Cinquepani RO

01 gen 2024 Calendar 2024

Calendarul „Cinci pâini de orz” 2024

Editura „Presa Bună”, Iași

e-mail: editor@ercis.ro

Traducere de Ovidiu Bișog

* * *

„Dacă tu nu îmi vorbești, sunt ca unul care coboară în groapă"! Dumnezeu ne vorbește: semn că ne consideră capabili să răspundem, că ne iubește! Dacă nu ne-ar vorbi, am fi cu adevărat în gol, un gol care seamănă cu moartea! „La cine vom merge? Numai tu ai cuvintele vieții veșnice", spune Petru lui Isus. Cuvintele mele nu vor trece", ne asigură Domnul!

Aceste pagini îți prezintă în fiecare zi cuvântul prin care Dumnezeu se face cunoscut, ne mângâie, ne purifică, ne dă indicații pentru viață, ne eliberează, ne cere colaborare, ne oferă curaj, seninătate, chei pentru a deschide inimi închise, depozitează în noi iubire, putere și bucurie! Le-am pregătit cu bucurie și emoție: bucurie, pentru că este o mare slujire a face să ajungă cuvântul în casa ta; emoție, pentru că această slujire sfântă este slujirea îngerilor și a apostolilor, iar noi suntem mici și păcătoși.

Fraternitatea „Isus cel Înviat"

Calendar 2024

Frazele scurte din fiecare zi sunt din Liturgia zilei după calendarul roman; au fost notate timpurile liturgice, solemnitățile, sărbătorile, comemorările obligatorii, sfinții zilei, preoții decedați în decursul anilor. Pe verso găsești referințele complete pentru a te uni cu rugăciunea Bisericii.

* * *

1/1

„I s-a pus numele Isus.” (Lc 2,21)

Maria și Iosif îi dau copilului lor numele sugerat de înger, Isus: „Dumnezeu mântuiește”. Câtă pace dobândim când ne rugăm folosind dulcele tău nume! Îți mulțumim, Isuse, că numele tău sfânt învinge ispitele noastre cu prețul crucii tale. Numele tău ne ține uniți cu Maica ta Preacurată, Regina Păcii! Să începem noul an ca niște copii pe genunchii ei!

2/1

„Copii, rămâneți în el.” (IIn 2,28)

Aceasta va fi misiunea mea și a ta astăzi și în toată viața. Da, pentru că în Isus se găsește plinătatea iubirii Tatălui, asupra lui se odihnește binecuvântarea sa. Iar noi, în el, putem avea parte de ea. Îți mulțumim, Isuse, dar al Tatălui ceresc!

3/1

„Am dat mărturie: acesta este Fiul lui Dumnezeu.” (In 1,34)

Ioan Botezătorul, luminat de Tatăl, ne dă această mărturie, el care a fost gata să-și verse sângele pentru Domnul. Cred că Isus este Fiul unu-născut al lui Dumnezeu. Pot și eu să dau mărturie despre acest lucru? Da, pentru că atunci când sunt unit cu el, dăruiesc iubirea pe care o primesc de la el, iubire gratuită, o dau tuturor, chiar și dușmanilor.

4/1

„L-a adus la Isus.” (In 1,42)

Andrei, viitorul apostol, după ce a petrecut o zi cu „Maestrul”, nu se poate abține să nu-l ducă la Isus și pe Simon, fratele său. Îi mulțumesc și eu lui Isus pentru că l-am întâlnit, fiind recunoscător acelor creștini care m-au făcut să mă îndrăgostesc de numele său. Îi mulțumesc preotului care m-a introdus în micul grup de credincioși care trăiau cu intensitate fraternitatea în numele lui Isus înviat!

5/1

„Copii, să nu iubim numai cu vorba sau cu limba, ci cu fapta și adevărul!” (IIn 3,18)

Isus, prin venirea sa printre noi, întrupându-se, ne învață să ne dăruim viața așa cum a făcut-o el, să iubim cu fapta. Mama mea, când era tânără, participând la Acțiunea Catolică, era îndemnată să fie generoasă cu cei săraci. De comun acord cu catehetul și cu părinții, ea punea deoparte un procent din salariul ei pentru săraci. Și astfel a crescut în ea credința, izvorâtă din trăirea cuvântului tău care este adevăr.

6/1

Calendar 2024

„Din tine va ieși stăpânitorul care va păstori poporul meu.” (Mt 2,6)

Astăzi, evanghelia ne anunță că Isus a venit pentru toate popoarele, reprezentate de magi. El este trimis de Tatăl ca un „conducător”, un conducător „păstor”. De fapt, el va investi timpul și energia, pe sine însuși, pentru turmă. Toate popoarele se vor bucura de atenția sa. Toate popoarele i se pot închina.

7/1

„Vine după mine cel care este mai puternic decât mine.” (Mc 1,7)

În Sfânta Scriptură, „cel puternic” este numai Dumnezeu. Iar Ioan îl prezintă pe Isus cu acest titlu. Așa va veni el: puternic în blândețe, puternic în umilință sub mâna Botezătorului, puternic în sfințenia pe care o primește de sus și care coboară peste el ca un porumbel. Îți mulțumesc, Isuse, fiindcă și eu mă bucur de puterea ta: prin ea sunt protejat și mântuit.

8/1

„Lăsând îndată năvoadele, l-au urmat.” (Mc 1,18)

Isus, trecând pe malul lacului, i-a „văzut” pe cei doi frați, Simon și Andrei, aruncându-și plasele în apă. I-a „văzut” și i-a iubit cu iubirea lui Dumnezeu, și cu această iubire i-a chemat. Cei doi au simțit glasul Tatălui în chemarea sa... Îți mulțumesc, Isuse, că îi alegi pe ai tăi din lume. Îți mulțumesc că iubirea ta îi face să răspundă cu atâta generozitate, încât lasă de îndată totul și încep să trăiască cu tine.

9/1

„Îndată i s-a dus faima pretutindeni.” (Mc 1,28)

Isuse, tu ești omul cel nou, în tine este puterea Tatălui, care este numai iubire. De aceea, toți vorbesc despre tine. Când celebrăm Euharistia, tu ești prezent, ne vorbești, ne hrănești, ne izbăvești de Cel Rău și de atâtea asupriri, pentru că ne încredem în tine. Îți mulțumim că ești prezent, Dumnezeule binecuvântat în veci!

10/1

„Toți te caută.” (Mc 1,37)

Și eu îl caut pe Isus, dar adesea îl caut pentru a obține ceva de la el, nu pentru a-l iubi, nu pentru a mă pune la dispoziția lui. Tu ne ajuți, Duhule Sfânt, să-l căutăm pe Isus pentru a-l urma și a colabora cu el, oferindu-ne pentru împlinirea planurilor sale în Biserica lui.

11/1

„Fiți bărbați și luptați!” (ISam 4,9)

Așa au spus în acea bătălie filistenii, dușmanii lui Israel. Ei într-adevăr au câștigat, deși chivotul legământului fusese adus în tabăra lui Israel. Aici avem un exemplu pentru noi: Dumnezeu nu ne protejează atunci când purtăm vreun semn exterior de credință, ci atunci când ascultăm de cuvântul său.

12/1

„El le vestea cuvântul.” (Mc 2,2)

Calendar 2024

Cuvântul! Ce spunea Isus ca să adune în jurul lui mulțimi însetate, ca să le mențină alături de sine ore în șir? Cuvântul care a ieșit din gura lui Isus și care și astăzi continuă să iasă din gura Bisericii, Trupul său mistic, este cuvântul care iese din inima Tatălui, plin de iubirea sa, cuvânt care este viață pentru noi și pentru toți.

13/1

„Toată mulțimea venea după el, iar el îi învăța.” (Mc 2,13)

Printre persoanele care îl ascultau pe Isus nu se aflau doar oameni adunați laolaltă într-o formă anonimă. Era și Levi care, stând la postul de vamă, știa că este un „păcătos”. Auzind anunțul lui Isus, a simțit și el o bucurie interioară și o nouă speranță. De îndată ce s-a simțit chemat, a ascultat imediat. Îți mulțumesc, Isuse! Cuvântul tău încălzește inima până la a o vindeca de sclavia banilor și a intereselor personale.

14/1

„Așadar, preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru!” (1Cor 6,20)

Când ne gândim la Cuvântul Tatălui care a luat un trup ca al nostru și, iarăși, că Duhul Sfânt, prin Botez, locuiește în noi, câtă recunoștință, bucurie, cât respect simțim pentru trupul nostru! Cu el putem să-l lăudăm pe Domnul și să-l slujim în frații și surorile noastre. Și tot cu el vom contempla fața lui pentru totdeauna.

15/1

„Vinul nou se pune în burdufuri noi.” (Mc 2,22)

Isus răspunde la întrebarea ucenicilor lui Ioan și a fariseilor, de ce ei postesc, iar ucenicii lui, nu. El încearcă să le deschidă ochii și inimile: împreună cu el suntem într-un timp nou; timpul de așteptare a luat sfârșit, a venit timpul prezenței lui Mesia. Viața cu Isus este cu totul nouă, și nouă va fi și rugăciunea! Așa este, „vin nou în burdufuri noi”. Trăim iubirea noastră pentru Dumnezeu sărbătorindu-l pe Isus.

16/1

„Fiul Omului este stăpân și al sâmbetei.” (Mc 2,28)

Isus îl admiră pe regele David căruia preotul Abiatar i-a permis să mănânce pâinile din jertfa sacră destinată doar preoților. Astfel că el, Isus, fiul lui David, le îngăduie alor săi să culeagă spice de grâu de pe câmp în ziua de sabat. El este acum adevăratul sabat al lui Dumnezeu, bucuria sa cea mai profundă. Căci în el se bucură Tatăl, iar el devine motivul tuturor acțiunilor noastre.

17/1

„Eu vin împotriva ta în numele Domnului Sabaot.” (1Sam 17,45)

Ce exemplu minunat ne dă tânărul David, care are curajul de a se lupta cu uriașul Goliat, având încredere deplină doar în Dumnezeul său! Câtă fidelitate arată Domnul, intervenind în apărarea celor care se încred în el până la a-și pune viața în pericol!

18/1

„O mare mulțime a venit la el.” (Mc 3,8)

Calendar 2024

Isuse, tu nu căutai mulțimea. Erai cu Tatăl, oferindu-i viața ta. El a făcut din tine o binecuvântare pentru cei mulți pe care i-a atras la tine. Cei care vin la tine experimentează unitatea: aceea de a trăi aceeași iubire pentru tine!

19/1

„A constituit doisprezece... să-i trimită să predice.” (Mc 3,14)

În urma trăirii alături de Isus, apostolii vor putea fi trimiși să anunțe vestea cea bună: Tatăl îi iubește pe oameni și îi mântuiește prin Fiul său iubit. Și astăzi, Isus îi trimite din nou pe apostolii săi, pe episcopi: ascultând cuvântul lor, pășim uniți spre el.

20/1

„Și-a ieșit din fire.” (Mc 3,21)

Rudele lui Isus nu l-au înțeles, nu aveau lumină ca să vadă în el pe Fiul lui Dumnezeu, nu puteau să priceapă din gura lui cuvântul lui Dumnezeu. În schimb, l-au înțeles „cei mici”, cei umili, cei care au inima liberă. Tată, tu unești, tu îi faci „una” pe toți cei care îl acceptă pe Isus!

21/1

„El i-a chemat îndată.” (Mc 1,20)

Isus își începe slujirea: proclamarea și inaugurarea pe pământ a împărăției cerurilor. El nu putea să facă acest lucru singur. Tocmai pentru că era Fiul lui Dumnezeu, al unicului Dumnezeu adevărat, care este iubire, i-a ales pe apostoli pentru a trăi împreună cu ei comuniunea, viața divină care este unitate.

22/1

„David devenea din ce în ce mai mare.” (2Sam 5,10)

„... și Domnul era cu el”. Iată secretul! Ne rugăm pentru unitatea creștinilor. Ne va fi acordată această minune? Dumnezeu se folosește de micile noastre victorii zilnice asupra egoismului nostru, care ar vrea să ne închidă dinaintea fraților și surorilor noastre. Să încercăm să-l păstrăm mereu pe Isus în inimile noastre și să practicăm iertarea reciprocă.

23/1

„Acela îmi este frate și soră și mamă.” (Mc 3,35)

Dacă Isus îi consideră pe cei care fac voința lui Dumnezeu frate, soră și mamă, cum aș putea să fac altfel? Cum aș putea refuza posibila comuniune cu cei care cred în el și îl iubesc, chiar dacă în moduri diferite? Îți mulțumesc, Isuse, pentru numeroșii frați și surori care cred în tine: condu-ne pe toți mai aproape de tine, ca și noi să fim mai aproape unii de alții.

24/1

„Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să semene!” (Mc 4,3)

Isus vrea să semene cuvântul său în inima mea astăzi. Vreau să-l ascult cu seriozitate: este izvor de viață nouă, viața lui Dumnezeu. Îl voi păstra, chiar repetându-l ca pe o rugăciune și încercând să-l trăiesc în fiecare situație. Îți mulțumesc, Isuse, pentru modul în care cuvântul tău meditat și trăit ne ține uniți între noi și cu tine.

25/1

„În numele meu vor alunga diavoli.” (Mc 16,17)

Crezând în Isus, Sfântul Paul și-a schimbat viața atât de mult, încât a spus: „Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine”. El a proclamat numele Domnului cu sinceritate și încredere, iar prin exemplul său i-a ajutat pe mulți să trăiască uniți cu el, învingând spiritul de dezbinare, de gelozie, invidie, vanitate și necurăție. Vino, Duhule Sfânt, ajută-ne să trăim după inima lui Isus, ca să fim o singură inimă și un singur suflet, pentru ca lumea să creadă.

26/1

„Iată, vă trimit ca pe niște miei.” (Lc 10,3)

Isus îi trimite pe ucenici pentru a-i chema pe oameni să participe la împărăția cerurilor, în care ne iubim unii pe alții ca frații. El îi trimite săraci și blânzi, fără desagă, încrezători doar în numele său chiar și în mijlocul unor posibile amenințări și violențe. Îi trimite gata să-i slujească și să-i vindece pe cei bolnavi și infirmi. Toți sfinții ne dau această mărturie pe care noi vrem să o continuăm.

27/1

„Nu-ți pasă că pierim?” (Mc 4,38)

Acestea sunt cuvintele pe care apostolii i le adresează lui Isus, care doarme liniștit, în timp ce valurile lacului învolburat umpleau barca. Iar Isus le spune: „Încă nu aveți credință?”. Când evenimente mai mari decât noi ne copleșesc, singurul lucru pe care îl vom face este să rămânem aproape de Isus, gata să ne agățăm de el sau, mai bine zis, să dormim cu încredere lângă el. El este Domnul!

28/1

„O învățătură nouă dată cu autoritate.” (Mc 1,26)

Evangelistul nu ne relatează astăzi ce anume învață Isus. În schimb, el ne indică autoritatea sa. El învață iubindu-l din toată inima pe Tatăl și, în consecință, pe copiii săi. Astfel, în prezența sa, demonii ies la iveală și el îi poate alunga din oamenii creați pentru a fi locuința lui Dumnezeu. Îți mulțumim, Isuse, pentru că ne atragi la tine în mod convingător.

29/1

„L-a rugat să-l lase să rămână cu el.” (Mc 5,18)

Isuse, tu l-ai iubit și l-ai eliberat pe acel biet om chinuit de demoni. El nu mai vrea să se despartă de tine... Prin crucea ta ai făcut mult mai mult pentru fiecare dintre noi: ne-ai smuls din moarte, moartea veșnică și moartea zilnică a egoismului. Fă ca noi să fim cu tine! Tu ești viața, adevărata viață!

30/1

„I-a atins haina.” (Mc 5,27)

Acea femeie sărmană a atins cu multă credință haina lui Isus și s-a vindecat de o boală care o chinuia de ani de zile. Atunci când ne apropiem de sacramentul Spovezii și primim Euharistia, atingem mai mult decât haina lui Isus! Însuși trupul său devine carnea noastră. Ce vindecare primim!

31/1

„Isus cutreiera satele din jur învățând.” (Mc 6,6)

Isus a învățat prin cuvânt și viață. El a confirmat ceea ce a spus prin semnele iubirii sale. El continuă încă această lucrare prin cei care îl iubesc. Astăzi ne bucurăm de învățăturile ce ne sunt oferite de Sfântul Ioan Bosco, învățături care îi fac pe tineri să crească sănătoși spiritual, fericiți și sfinți!

1/2

„Au predicat ca oamenii să se convertească.” (Mc 6,12)

O invitație puternică pentru toți. La convertire? Ucenicii trebuie să o spună tuturor. Cei care nu vor să trăiască o viață fără sens își vor schimba orientarea, își vor întoarce privirea spre Isus și se vor lăsa iluminați și învățați de el. Cei care trăiesc în funcție de propriile opinii, excluzându-l pe Isus, vor rămâne egoiști și vor semăna suferință.

2/2

„Maria și Iosif l-au dus pe copil la Ierusalim, ca să-l ofere Domnului.” (Lc 2,22)

Isus intră în templul pe care îl construia Irod. Este un copil, trebuie să fie purtat în brațe de părinții săi, dar este deja cel care salvează poporul său și toate națiunile. El este adevăratul templu al lui Dumnezeu. Simeon și Ana le spun tuturor: cine vrea să fie mântuit nu este suficient să intre în templul reconstruit de Irod, ci să se întâlnească cu acel copil.

3/2

„Erau ca oile care nu au păstor.” (Mc 6,34)

Oile fără păstor nu știu ce să facă, unde să se ducă să mănânce, nu știu cum să se apere. Acei oameni erau la fel: nimeni nu i-a învățat să asculte de Dumnezeu, nimeni nu le-a spus că Dumnezeu îi iubește și că pot experimenta și ei aceeași iubire a Tatălui. De aceea, au atras compasiunea lui Isus.

4/2

„I-au spus: «Toți te caută».” (Mc 1,37)

De ce îl caută? Isus intuiește. Îl caută deoarece știu că el îi iubește și, prin urmare, vor să se lase iubiți de el. Însă Isus vrea să-i învețe să iubească și ei, să trăiască viața nouă, viața divină.

5/2

„L-au recunoscut îndată.” (Mc 6,54)

Calendar 2024

Persoanele care iubesc sunt ușor de recunoscut. Prin urmare, toată lumea îl recunoaște pe Isus, îl recunoaște ca fiind cel care ridică, vindecă, dă speranță, mântuiește.

6/2

„Astfel, suprimați cuvântul lui Dumnezeu.” (Mc 7,13)

Isus știe să și mustre. Fiecare dintre învățăturile sale ne spune cum trebuie să trăim, dar și ce nu avem voie să facem. Omul poate fi un comediant, dar cu Dumnezeu nu este cazul. Nu poți să te prefaci că trăiești cuvântul său și să-ți cultivi propriile interese: el vede totul.

7/2

„Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul tău căruia i-a plăcut de tine.” (IRg 10,9)

Regina din Saba îl complimentează pe Solomon pentru frumusețea casei sale și pentru înțelepciunea cu care conduce. Deși este păgână, ea recunoaște că înțelepciunea, ordinea și frumusețea vin de la Dumnezeu. De aceea, admirația omului nu este completă și adevărată dacă nu îl binecuvântează pe Dumnezeu.

8/2

„Venind îndată, a căzut la picioarele lui.” (Mc 7,25)

Este o femeie a cărei fetiță „era stăpânită de un duh necurat”. Fiica suferea, dar mama suferea și mai mult din cauza acestei situații fără remediu. Cine poate interveni pentru a vindeca această suferință? Singura speranță pentru acea femeie este Isus: ea a văzut că el este într-o condiție de familiaritate cu Dumnezeu.

9/2

„Toate le-a făcut bine.” (Mc 7,37)

Surdomul poate acum să asculte și să se exprime. El poate chiar să cânte laudele lui Dumnezeu și să repete cuvintele lui. El este acum cu adevărat un om complet, în timp ce înainte nu se putea considera decât blestemat. Da, pentru că nu putea să audă cuvântul lui Dumnezeu și să-l transmită altora.

10/2

„Binecuvântându-i, a spus ca și pe aceștia să-i pună înainte.” (Mc 8,7)

Chiar și peștii mici sunt binecuvântați. Iubirea lui Dumnezeu dăruită de Isus este deplină. El nu dă doar pâine. Îți mulțumesc, Doamne Isuse! Cel care te ascultă și ți se supune nu duce lipsă de nimic.

11/2

„Dacă vrei, poți să mă cureți.” (Mc 1,40)

Leprosul îl imploră pe Isus. Cui putea să se adreseze pentru a cere să fie vindecat și curățat? Toți ceilalți, inclusiv oamenii puternici, îi îndepărtează pe leproși, nu vor să-i întâlnească, nu-i pot vedea. Numai Isus este diferit, numai el are o iubire care vindecă și salvează.

12/2

Calendar 2024

„Răbdarea trebuie să ducă la desăvârșirea faptei.” (*Iac 1,4*)

Sfântul Iacob își începe scrisoarea într-un mod neașteptat: „Să considerați ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin diferite încercări”. Încercările ne exersează în răbdare, iar răbdarea ne face să ne asemănăm cu Fiul lui Dumnezeu, care a suferit din iubire, pentru a întruchipa pe deplin egalitatea sa cu Dumnezeu.

13/2

„Încă nu înțelegeți?” (*Mc 8,21*)

Ucenicii lui Isus sunt ca mine. Înțeleg lucrurile materiale, dar să văd în ele semnele realităților spirituale este mai dificil. Dacă Isus însuși nu mă ajută, eu nu voi reuși. Îți mulțumesc, Isuse, pentru întrebările tale, chiar dacă uneori sună a reproș.

14/2

„Să nu știe stânga ta ce face dreapta ta.” (*Mt 6,3*)

O dorință frecventă este aceea de a vrea să știi totul. Și încă una chiar mai frecventă, ca nimeni să nu știe nimic despre noi. Isus ne asigură că Tatăl nostru vede totul, vede în secret, dar nu spune nimic nimănui. Ne respectă, dar dorește ca și noi, cu umilință, să ne lăsăm văzuți de el, și numai de el, pentru a nu alimenta orgoliul din noi.

15/2

„Să-și ia crucea și să mă urmeze.” (*Lc 9,23*)

Tocmai am început Postul Mare. Isus se bucură de compania noastră și ne primește pe drumul pe care îl parcurge. Noi nu-l putem învăța nimic, iar acest lucru este un har, căci numai ochii lui au lumină pentru a vedea calea.

16/2

„Înalță-ți glasul și fă cunoscute poporului meu nelegiuirile lui.” (*Is 58,1*)

Profetul este însărcinat să mustre poporul care ar vrea să se bucure de binefacerile lui Dumnezeu fără a face nimic pentru a-l asculta și a se supune. Cei care se joacă cu Dumnezeu nu vor fi ascultați de el. Ne pregătim să ascultăm cu seriozitate glasul lui Isus.

17/2

„Atunci te vei desfăta în Domnul.” (*Is 58,14*)

Promisiunile Domnului sunt foarte mângâietoare și frumoase. Cui le adresează el? Celor care îl ascultă, celor care îi iubesc pe cei săraci și necăjiți, care sunt generoși și atenți cu cei mici. Aceștia împlinesc lucrarea lui Dumnezeu, care este astfel cunoscut de toți ca Dumnezeul iubirii și al păcii.

18/2

„Converțiți-vă și credeți în evanghelie!” (*Mc 1,15*)

Calendar 2024

Isus continuă predica lui Ioan Botezătorul. Acesta din urmă îndemna la convertire, iar Isus propune și el o schimbare interioară. Este ca și cum ar spune: „Nu trăiți în tristețe, acum sunt aici. Puteți să vă bucurați, pentru că Dumnezeu vă iubește și își revarsă iubirea asupra întregii lumi”.

19/2

„Să nu te răzbuni.” (*Lev 19,18*)

Dumnezeul lui Moise îi oferă slujitorului său o serie de instrucțiuni. Dacă acestea vor fi puse în practică, poporul va trăi o viață fericită și pașnică, va avea puterea de a-și înfrunța dușmanii, va fi în siguranță pe pământ. Una dintre aceste instrucțiuni este: să nu te răzbuni, adică să nu te lași condus de rău, să nu-l imiți, să te agăți mereu de bunătatea lui Dumnezeu.

20/2

„Și nu ne duce pe noi în ispită.” (*Mt 6,13*)

Isus ne învață cum să ne rugăm. Ucenicii știu că există ispite care duc la rău și mai știu că nu sunt suficient de înțelepți pentru a le recunoaște și nici suficient de puternici pentru a le învinge. Ei îi vor cere Tatălui ajutorul de care au nevoie pentru a fi credincioși.

21/2

„Au crezut oamenii în Dumnezeu și au vestit un post.” (*Iona 3,5*)

Păgânii din Ninive îl ascultă pe profetul lui Dumnezeu. Acesta este Iona, în mod cert un profet nu tocmai exemplar, neascultător și fără milă. Cu toate acestea, ei înțeleg că apelul la convertire vine de la Dumnezeu. Îl ascultă și sunt mântuiți.

22/2

„Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului cel viu!” (*Mt 16,15*)

Sărbătorim o taină importantă: Isus i-a dat lui Petru autoritatea de a învăța întreaga Biserică. Acest lucru înseamnă că un singur om are autoritatea lui Dumnezeu pentru noi! Este un om care se distinge prin siguranța și precizia credinței sale în Isus.

23/2

„Va trăi și nu va muri.” (*Ez 18,21*)

Cel care se convertește abandonează calea egoismului pentru a începe să asculte de Tatăl nostru care este în ceruri. Cel care se convertește primește viața de la el.

24/2

„Vei fi un popor sfânt pentru Domnul.” (*Dt 26,19*)

Și astăzi, Domnul ne îndeamnă să-l ascultăm, să ne supunem lui, să trăim înțelepciunea sa. Este singura cale adevărată, sfântă și frumoasă, calea vieții.

25/2

„N-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.” (*Mc 9,8*)

În această a doua duminică din Postul Mare ne fixăm privirea asupra lui Isus. El este luminos, iar prin el răsună cuvinte divine. Moise și Ilie l-au vestit, iar acum îl văd. Ucenicii vor fi mereu uimiți de el, iar vocea lui o va înlocui pe cea a tuturor profeților.

26/2

„Fiți milostivi.” (*Lc 6,36*)

Isus continuă să ne vorbească despre Tatăl și, în acest fel, ne face să conștientizăm că adevărata noastră viață, precum și fericirea pe care o căutăm, constă în a fi asemenea lui. Dacă nu am trăi iubirea sa milostivă, nu ne-am putea numi copiii săi.

27/2

„Dacă vă veți răzvrăti, de sabie veți fi devorați.” (*Is 1,20*)

Profeții continuă să îndemne poporul să-l asculte pe Dumnezeu, să-l imite în iubire, să triumfe asupra propriului egoism. Cei care trăiesc în acest fel au certitudinea unui viitor pașnic, dar cei care refuză nu vor avea nicio speranță.

28/2

„Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit.” (*Mt 20,28*)

Isus se face cunoscut ucenicilor. Le este atât de greu să accepte că este diferit de ei, de noi! Căci nu el este cel care trebuie să învețe, ci noi suntem cei care trebuie să ne convertim, să ne reorientăm către el. Să ne fixăm privirea asupra lui cu atenție: Isus trăiește adevărata viață de om, așa cum a vrut Dumnezeu, fiind părtaș la viața divină.

29/2

„Blestemat este bărbatul care-și pune încrederea în om.” (*Jer 17,5*)

Limbajul profeților nu este întotdeauna dulce și tandru. Uneori, aceștia folosesc cuvinte puternice, fiindcă știu că fiii răzvrățiți au nevoie și de bici. Iubirea lui Dumnezeu se poate folosi de căi dure și grele, altfel rămânem lăncezi și ne lăsăm înșelați.

1/3

„De fiul meu le va fi rușine.” (*Mt 21,37*)

Isus se adresează liderilor evrei, care nu cunosc iubirea Tatălui. Din cauza acestei ignoranțe, cauzată de mândria și egoismul lor, ei nu-l primesc pe Isus, ba chiar îl urăsc. El, Fiul, știe că îl așteaptă moartea din partea lor. Dar și pentru ei își oferă viața. Isuse milostiv, eu te iubesc chiar și pentru cei care nu te iubesc!

2/3

Calendar 2024

„Tatăl l-a văzut, i s-a făcut milă.” (Lc 15,20)

L-a văzut pentru că-l aștepta. Tatăl aceluia fiu rătăcitor care acum era pe drumul de întoarcere nu încetase niciodată să-l iubească. Știa că departe de el, acel fiu se distrugea pe sine. De aceea suferea și aștepta cu nerăbdare întoarcerea lui. Și eu, așa vlăguit cum sunt, sunt așteptat. Pocăința mea va fi o mare bucurie pentru Tatăl meu, dar și pentru mine.

3/3

„Ce semn ne arăți că ai dreptul să faci acestea?” (In 2,18)

Isus alungă vânzătorii de animale și schimbătorii de bani din templu, casa Tatălui său: nu poate permite ca Tatăl să fie confundat cu un comerciant! Conducătorii îi cer un semn pentru autoritatea cu care intervine atât de categoric. Tatăl însuși le va da semnul atunci când, după ce îl vor ucide, îl va învia: pe el, Fiul, singurul care îl revelează pe Tatăl în adevăr.

4/3

„Spală-te și te vei curăți!” (2Rg 5,13)

Slujitorii îi reamintesc cu umilință și simplitate lui Naaman leprosul, comandantul armatei, cuvintele profetului. După o oarecare perplexitate, el se lasă convins și face ceea ce îi spusese Eliseu: se scaldă în râu și, prin această ascultare, devine vindecat, curățat de lepră. Îți mulțumesc, Isuse, că oferi har celor umili, celor care slujesc.

5/3

„Ai răbdare cu mine și-ți voi restitui totul.” (Mt 18,26)

Stăpânul parabolei știe bine că este imposibil ca acest angajat să plătească datoria exorbitantă pe care o are la el. În urma rugăciunii sale fervente și pline de penitență, îi iartă totul. Este o imagine care ne sugerează situația noastră înaintea lui Dumnezeu. Îi suntem îndatorați pentru viață, pentru cunoașterea Fiului său Isus, pentru tot. Îi cerem iertare, în acest Post Mare, pentru că adesea trăim mai degrabă pentru noi înșine decât pentru El, și ne maltratăm frații și surorile.

6/3

„Fii atent la tine ca să nu uiți lucrurile pe care le-au văzut ochii tăi.” (Dt 4,9)

Poporul se apropie de Muntele Sinai, unde va primi „cele zece cuvinte”. Dumnezeu profită de această ocazie pentru a-i invita pe Moise și poporul să nu uite de lucrările minunate care s-au petrecut sub ochii lor în Egipt și în deșert. Numai el este Domnul! El vrea să-i ajute să fie fideli legământului său și să se ferească de mentalitățile atrăgătoare, dar înșelătoare, ale popoarelor pe care le vor întâlni în drumul lor spre Țara făgăduită.

7/3

„Cine nu adună cu mine risipește.” (Lc 11,23)

Bunica mea avea o credință simplă. Nu vorbea prea mult despre ea, dar uneori repeta un cuvânt pe care, cred, îl păstra în inima ei și care o ajuta: „Am trudit toată noaptea fără să prindem nimic”. În lunga ei viață, ea a

experimentat că fără Isus nu poate realiza nimic bun.

8/3

„Nu este nicio altă poruncă mai mare decât acestea.” (Mc 12,31)

Isus îi răspunde cărturarului amintindu-i fraza pe care fiecare israelit o repetă de trei ori pe zi: „Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn. Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta...”. Și cu autoritatea proprie o adaugă pe a doua: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Și apoi: „Nu există altă poruncă mai mare decât acestea”. Le rezumă pe amândouă într-una singură, precum cele două fețe ale unei monede. Nu poate exista una fără cealaltă.

9/3

„Dumnezeule, îndură-te de mine, păcătosul!” (Lc 18,13)

Este rugăciunea smerită a vameșului, consemnată de Isus în parabolă. Lui Dumnezeu îi place această cerere și o ascultă atunci când o exprimăm și noi cu sinceritate. El ne va ajuta, iertându-ne și reînnoind relația noastră cu el și cu frații noștri. Îți mulțumim, Doamne Isuse!

10/3

„Oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina.” (In 3,19)

De ce, Tată, oamenii iubiți și creați de tine, printre care sunt și eu, iubim și căutăm uneori ceea ce nu-ți este plăcut și care ne face rău? Cu toții ne-am născut pe calea lui Adam, care s-a îndepărtat de tine... Dar tu, pentru a ne atrage la tine și a ne da viață și bucurie, ni l-ai oferit pe singurul tău Fiu, Isus. Îți mulțumesc din adâncul inimii mele!

11/3

„Fiul tău trăiește.” (In 4,51)

Isus acceptă cererea noastră, care izvorăște din iubire și suferință, așa cum a acceptat-o pe cea a funcționarului regelui pentru propriul său fiu. Când ne încredem în Isus și în cuvântul său, vom vedea bunătatea și puterea sa și vom îmbrățișa pentru totdeauna credința adevărată în el.

12/3

„Și-a luat targa și umbla.” (In 5,9)

Omul era bolnav de mulți ani. Stătea lângă piscina ale cărei ape vindecau, dar nu avea pe nimeni care să-l scufunde în ea... Isus l-a văzut. Sunt sigur că și tu te-ai bucurat de multe ori de privirea lui Isus, și datorită lui ai reînceput, cu povara pe care o porți, să mergi pe drumul iubirii.

13/3

„Domnul îl mângâie pe poporul său.” (Is 49,13)

În acest Post Mare, să încercăm cu ajutorul Duhului Sfânt să ne trăim viața conform dorințelor Tatălui, pentru a ne asemăna cu el, ca niște copii adevărați. El, mai sensibil decât cel mai bun dintre părinți, de îndată ce vede

angajamentul nostru, ne vine în întâmpinare, ne mângâie, ne copleșește cu bunurile sale.

14/3

„El era făclia care arde și luminează.” (In 5,35)

Isus se adresează liderilor evrei care nu-l iubesc și nu l-au iubit nici măcar pe Ioan Botezătorul, care a fost trimis să pregătească inimile tuturor pentru a-l întâlni pe el. Așadar, atunci când îi iubim pe păstoriții noștri care ne transmit evanghelia, îl iubim cu adevărat și pe Isus.

15/3

„Nu am venit de la mine însumi.” (In 7,28)

Isus participă la Sărbătoarea Corturilor. El învață în templu, iar mulți sunt uimiți de cunoașterea pe care o are despre Scripturi. În ele e cuvântul Tatălui său, pe care l-a auzit din copilărie, pe care îl va relua pe tot parcursul predicii sale și-l va trăi pe deplin.

16/3

„Ție ți-am destăinuit cauza mea.” (Jer 11,20)

Asemenea profetului Ieremia, Isus s-a încredințat Tatălui în momentul încercării, al respingerii din partea oamenilor. Și nu a fost dezamăgit! Iubirea atotputernică a Tatălui a făcut din el o binecuvântare și o mântuire pentru toți, chiar și pentru cei care urmau să-l ucidă. Unul dintre aceștia, la picioarele crucii, avea să exclame: „Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!”

17/3

„L-am glorificat și iarăși îl voi glorifica.” (In 12,28)

Isuse, tu ai dorit întotdeauna să faci voința Tatălui tău: cunoșteai inima sa, ai fost din veșnicie în iubirea lui, ai știut că glorificarea numelui Tatălui tău însemna pentru tine să mori pe cruce. Te-ai rugat lui și ai primit putere de la el.

18/3

„Nici eu nu te condamn; mergi, de acum să nu mai păcătuiești!” (In 8,11)

Și eu vreau să aud acest cuvânt din gura lui Isus! Paștele este aproape: este un moment prielnic pentru o spovadă bună. Sunt sigur că Isus mă va ierta și îmi va spune și mie: „Să nu mai păcătuiești!”, adică: „Să nu stai nici măcar un minut departe de mine!”

19/3

„Iosif, nu te teme să o iei pe Maria, soția ta.” (Mt 1,20)

Sfântul Iosif este numit „om drept”, pentru că a căutat întotdeauna voința lui Dumnezeu și a trăit-o. Astfel, a primit ajutor de la Tatăl într-un mod viu și clar: i-a dat lumină și pace pentru a o accepta pe Maria ca soție a lui.

20/3

„Dacă rămâneți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei.” (In 8,31)

Cât de frumos, cât de nou este modul tău de a vorbi, Isuse: „... rămâneți în cuvântul meu!”. Pot trăi în lumina cuvântului tău; pot să mă odihnesc și să trudes, să sufăr și să mă bucur, păstrându-l în inima mea și lăsându-mă călăuzit de el. Tu ești prezent în el, Doamne Isuse! De aceea, primesc de la el viața adevărată, viața de fiu al Tatălui, de frate al oamenilor. Ți mulțumesc!

21/3

„Te voi face rodnic nespus de mult.” (Gen 17,6)

Cu adevărat, Abraham a fost făcut roditor de către Domnul, cel în care își pusese încrederea: din descendența lui se va naște Isus, mântuitorul tuturor. Dar conducătorii poporului său nu l-au primit, dimpotrivă... Ei nu aveau credință, nu trăiau o relație umilă cu Dumnezeu... Eu te primesc, Isuse, și știu că mă păstrezi și astăzi în inima Tatălui.

22/3

„V-am arătat multe lucruri bune.” (In 10,32)

Isus, persecutat, încearcă să-și ajute dușmanii amintindu-le minunile sale, văzute de ochii lor. El vrea ca aceștia să-l recunoască drept Mesia cel așteptat, mântuitorul, pentru a cunoaște adevărata viață. Dar numai cei umili vor putea să-l recunoască.

23/3

„Locuința mea va fi alături de ei.” (Ez 37,27)

Măine începem Săptămâna Sfântă: putem spune că intrăm în Paștele lui Isus. Astăzi, cu ajutorul Duhului Sfânt, citim fragmentul din *Ezechiel*. Acesta ne determină să-i mulțumim Domnului pentru minunata realitate pe care, cu prețul sângelui său, ne-a pregătit-o: va locui în mijlocul nostru și astfel nu vom mai fi niciodată singuri.

24/3

„Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită!” (Mc 15,38)

Isuse, îți mulțumim că ne-ai învățat să ne rugăm! Înainte de pătimirea ta l-ai căutat pe Tatăl: ai vrut să faci voința lui din toată inima ta. Ai primit ajutorul său: în cea mai puternică ispită, în momentul morții tale pe cruce ai rămas un Fiu ascultător. Isuse, mă voi ruga și eu în această Săptămână Sfântă.

25/3

„Casa s-a umplut cu parfumul miresmei.” (In 12,3)

Era parfumul iubirii, al acelei iubiri de care Isus era pe deplin vrednic. Într-adevăr, el era gata să se ofere pe sine însuși ca Miel adevărat al aceluia Paște mult așteptat. Și eu îmi voi umple viața cu acest parfum. Iubirea pentru Isus mă va face să-i iubesc pe frații săi și pe frații mei, mai ales pe cei nevoiași.

26/3

„Te-am pus lumină pentru popoare.” (Is 49,6)

În timp ce erai trădat de ucenicul tău și acceptai „potirul” de la Tatăl tău, această promisiune părea să fie întunecată. Ai suferit cu pace, umilință, iubire. Când voi avea și eu harul de a suferi pentru tine, Isuse, îmi voi aminti de această promisiune: Tatăl mă va face atunci lumină pentru mulți.

27/3

„Iată, Domnul Dumnezeu îmi vine în ajutor.” (Is 50,9)

Acest cuvânt se referă la Isus cel persecutat și, mulțumită lui, la toți cei asupriți. Credința în Tatăl le dă copiilor puterea de a fi fideli voinței sale, adică de a-i iubi pe toți fără preferințe, chiar și pe dușmanii lor.

28/3

„Sunteți curați, dar nu toți.” (In 13,11)

Isus este cu ai săi, le spală picioarele. Îi curățase cu cuvântul său de iubire. Din nefericire, Iuda nu s-a lăsat iubit, nu a cerut sfatul nimănui și l-a trădat pe Domnul său. Vino, Duhule Sfânt, să arzi mândria mea, să mă faci umil, așa încât să mă las transformat de trupul și sângele lui Cristos, oferite ca jertfă pentru curățirea păcatelor.

29/3

„Era scris în ebraică, latină și greacă.” (In 19,20)

Inscripția a fost pusă pe cruce deasupra capului lui Isus. Isuse, tu care mori iubind, tu ești cuvântul, singurul demn de a fi scris în toate limbile, singurul înțeles de toate inimile! Astăzi, mă aflu și eu la picioarele crucii tale pentru a citi iubirea ta.

30/3

„Să ne apropiem cu toată îndrăzneala de tronul harului.” (Evr 4,16)

Acest îndemn este adresat fiecăruia dintre noi, cei care credem în Isus, care a murit și a înviat pentru întreaga omenire. El se află la dreapta Tatălui și mijlocește pentru toți ca avocat, apărător și mare preot. Te ador, Isuse: tu te-ai lăsat pus în mormânt, după ce ai intrat în moarte, pentru a mă însoți și pe mine în prezența Tatălui, în lumină.

31/3

„Domnul a înviat într-adevăr.” (Lc 24,34)

Este seara zilei de Paște. Ucenicii, adunați în cenaclu, se bucură de vestea că Isus a înviat și că i s-a arătat lui Simon. Cei doi din Emaus, întorși „fără întârziere”, susțin că l-au recunoscut după ce le-a explicat Scripturile și a frânt pâinea. Domnul a înviat! A înviat cu adevărat! Pentru toți viața este nouă! Aleluia!

1/4

„Nu vă temeți! Mergeți și dați de știre...” (Mt 28,10)

Femeile au ajuns cu mult curaj la mormânt. Ele ascultă de îngerul care le dă misiunea de a le transmite apostolilor că Isus a înviat și merge înaintea lor în Galileea. Și iată că Isus însuși le întâlnește și le repetă aceeași invitație a îngerului! Ele vor încerca să se alăture apostolilor și împreună cu ei vor fi mărturisitori ai învierii sale. Cine îl iubește pe Isus nu face nimic singur.

2/4

„Femeie, de ce plângi?” (In 20,13)

„Femeie”, un apelativ semnificativ. Așa o numește Scriptura pe Eva atunci când Adam o întâlnește ca dar de la Dumnezeu, care îi completează viața. Isus înviat o întâlnește mai întâi pe Maria din Magdala: ea este darul lui Dumnezeu pentru el. Dar de ce plânge? Nu știe că e prețioasă în ochii Dumnezeului ei?

3/4

„O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede.” (Lc 24,25)

Isus înviat nu are nicio intenție de a-i jigni pe cei doi ucenici triști și dezamăgiți. Dar aceștia dau într-adevăr dovadă de nepricepere, pentru că nu țin cont nici de Scripturi, nici de ceea ce el însuși spusese de mai multe ori. Cât de nepriceput sunt și eu! Într-adevăr, trăiesc ca și cum Isus nu ar fi învins moartea.

4/4

„Priviți mâinile mele... căci eu sunt.” (Lc 24,35)

Isuse, mâinile tale sunt mâinile care au atins copila moartă și sicriul băiatului din Nain. Sunt mâinile care au frânt pâinile pentru cei cincisprezece oameni, și cu ele le-ai dat apostolilor trupul și sângele tău. Tu îi faci să vadă rănilor, care sunt evidente. Ucenicii înțeleg că viața lor va fi mereu însoțită de moartea și învierea ta.

5/4

„Nu este în nimeni altul mântuirea.” (Fap 4,12)

Petru, pescar neștiutor și păcătos, se adresează marilor preoți. Nimeni nu este în stare să ofere cuvintele adevărului în afară de cel care crede în Isus și vorbește despre el. Vrei cu adevărat să-ți mântuiești viața? Ai o singură șansă: să aderi complet la Isus Cristos, care a murit și a înviat.

6/4

„I-a dojenit pentru necredința lor.” (Mc 16,14)

Cei care spun că învierea lui Isus este o invenție nu țin cont de aceste cuvinte. Nici apostolii nu se așteptau să-l vadă din nou pe Isus, iar când l-au văzut, au crezut că au halucinații. Înainte de a ajunge la credință, cu toții trecem prin necredință. Credința este un dar, un dar cu care nu mă pot lăuda. Un dar pe care trebuie să-l cer.

7/4

Calendar 2024

„Fericiți cei care nu au văzut și au crezut!” (In 20,29)

„Fericiți”, adică aproape de Dumnezeu, sunt cei care se încred în cuvântul apostolilor. Toma nu a făcut acest lucru. S-a încrezut mai curând în ochii și în degetele sale decât în mărturia fraților săi. Isus a avut milă de Toma și are multă milă și de mine, care nu sunt mai bun decât el. Îți mulțumesc, Isuse!

8/4

„Nu te teme, Marie!” (Lc 1,30)

Maria s-a supus. Chiar dacă nu a înțeles, ea a decis să se încredă în Domnul. Ea a învins teama care ne cuprinde adesea: teama de a ne baza pe har, adică pe iubirea gratuită a lui Dumnezeu, pentru a ne încrede mai degrabă în propria noastră siguranță aparentă. Îți mulțumesc, Marie, care ai spus fără teamă da-ul tău, inițiind mântuirea tuturor oamenilor.

9/4

„Așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului.” (In 3,14)

Este noapte. Pe ascuns, a sosit un personaj, Nicodim. Vrea să-l asculte pe Isus, iar Isus i se face cunoscut nu ca unul care face minuni, ci ca acela care moare pentru a-i mântui pe cei care sunt în păcat, moștenitori ai păcatului lui Adam. Oricine îl va iubi când va fi înălțat pe cruce, va fi salvat de puterea sfâșietoare a păcatului, va fi eliberat de puterea lumii, înviat la o viață nouă.

10/4

„Un înger al Domnului a deschis porțile închisorii.” (Fap 5,19)

Ce surpriză! Cine și-ar fi imaginat vreodată? Nici măcar ei nu se așteptau la asta, nici măcar ei nu l-au întrebat pe Dumnezeu lor. Câte știu să facă îngerii! Niciodată nu voi dispera, pentru că Dumnezeu are încă îngeri la dispoziția sa și-i va trimite dacă va dori.

11/4

„El nu dă Duhul cu măsură.” (In 3,34)

Isuse, tu îi vorbești încă lui Nicodim pentru a te manifesta. Pentru ca și noi să te cunoaștem. Tu ești cel care ne cufundă în lumina și iubirea Tatălui. Faci acest lucru prin cuvintele pe care le scoți din inima lui. Eu te ascult.

12/4

„S-a retras din nou pe munte.” (In 6,15)

Când Isus și-a dat seama că poporul nu a înțeles semnul pâinilor, nici al celor mâncate până la săturare, nici al celor rămase, s-a ascuns. Ei voiau să-l facă rege. El nu acceptă să fie făcut rege de către oameni, ci numai de către Dumnezeu Tatăl. Regele creat de oameni se impune, cel creat de Dumnezeu se smerește. Nu ne rămâne decât să ne rugăm.

13/4

„Eu sunt. Nu vă temeți!” (In 6,20)

De ce le era frică? Nu mai văzuseră niciodată pe cineva care să meargă pe apă. De la Isus ne putem aștepta și noi că poate face ceea ce nimeni nu a făcut vreodată. Când el este prezent, indiferent de situație, frica nu ne mai aparține.

14/4

„Ei i-au dat o bucată de pește.” (Lc 24,42)

Îl văd din nou spre surprinderea lor. Nu știu ce să creadă. Cum se face că îl văd, dacă până și soldații lui Pilat l-au văzut mort? Surpriza rămâne, ba chiar devine și mai mare, când văd că mănâncă din peștele lor. Nu pot decât să mă umilesc și să cred. Nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu, iar eu nu pot să îl înghesui în capacitatea mea de a înțelege.

15/4

„Lucrați pentru hrana care rămâne spre viața veșnică.” (In 6,27)

Poporul îl căutase pe Isus, dornic să mănânce din nou pâinea miracolului. Dar era încă doar pâine. Ei nu înțeleseseră că fusese un semn pentru a-l cunoaște ca trimis al lui Dumnezeu, adevăratul păstor. Ei trebuie să caute nu bucățile rămase din ziua precedentă, ci o hrană nouă, o mâncare care hrănește o viață nouă, viața pe care Dumnezeu o sădește în noi odată cu venirea lui Isus.

16/4

„Nu Moise v-a dat pâinea din cer.” (In 6,32)

Isus răspunde. Mana din vremea lui Moise venea în fiecare zi punctual, gratuit. Dar era o hrană care nu împiedica pe nimeni să moară și nici să păcătuiască. Adevărata hrană a lui Dumnezeu ne va împiedica să păcătuim, pentru că ne va uni cu el; ne va împiedica să și murim, pentru că cel care este una cu Tatăl este deja în viața veșnică.

17/4

„Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.” (In 6,40)

A fost întotdeauna un mister pentru ignoranța mea această „zi de pe urmă”. Va fi ziua învierii, cea înfăptuită pentru mine de Isus. Este ziua în care îl voi vedea pe Dumnezeul meu și în care nu voi mai flămânzi și nu voi mai înseta. Va trebui să aștept această zi sau ea a început deja? De fapt, Isus îmi satisface și îmi potolește setea încă de pe acum și mă face să mă bucur de iubirea Tatălui și de pacea în a mă abandona lui.

18/4

„Pâinea pe care o voi da eu este trupul meu.” (In 6,51)

„... trupul meu pentru viața lumii”. Fără acest „trup”, lumea nu cunoaște decât moartea și așteptarea morții. Sunt binecuvântat, fiindcă pot mânca pâinea care este „trupul” care dă adevărata viață, cea care nu cunoaște moartea, pentru că mă unește cu Dumnezeul iubitor, Dumnezeul veșnic.

19/4

„Cine mănâncă această pâine va trăi în veci.” (In 6,58)

Calendar 2024

Cu adevărat, misterioase sunt cuvintele lui Isus! Ele ne introduc într-o lume nouă, diferită; o lume fără teama de moarte. Doresc să intru în această lume nouă, nici cunoscută, nici construită de oameni. Mănânc pâinea care vine din mâinile lui Isus și mă las transformat într-un instrument al iubirii sale.

20/4

„Duhul este acela care dă viața.” (In 6,63)

Isus ne învață să distingem și să discernem între viața biologică și cea spirituală. Prima este „locul” celei de-a doua. Iar aceasta este cea care o umple de bucurie pe prima, o întreține cu iubire, o susține cu speranță. Voi rămâne aproape de Isus, care îmi oferă Duhul, pentru a nu face inutile zilele care trec și care vin.

21/4

„Eu sunt păstorul cel bun.” (In 10,14)

Câte imagini folosește Isus pentru a se face cunoscut! Astăzi, o folosește pe cea pe care profeții și psalmii au folosit-o deja pentru a ne apropia de iubirea Tatălui nostru. El este păstorul care se îngrijește de oi pentru a le hrăni, a le apăra, a le ține împreună. Astăzi, Isus ne dezvăluie că Dumnezeu ne iubește prin el. Isuse, voi sta aproape de tine!

22/4

„Cine nu intră... pe poartă... este un hoț...” (In 10,3)

Este important să știm că nu există doar păstorul, ci și hoții și tâlharii, care se apropie de oi. Cum să-i deosebim? Voi fi atent pe unde intră în turmă. Dacă trec prin ușă, sunt demni de încredere. Dacă trec prin Isus, îi ascult. Dacă vreunul nu face referință la Isus, nu este pentru mine: îl ignor și mă îndepărtez de el.

23/4

„Eu le cunosc, iar ele mă urmează.” (In 10,27)

Isus vorbește în templu din nou despre oi pentru a le răspunde evreilor. El le spune că oile sale îl ascultă și îl urmează, în timp ce celelalte nu. De acestea nu se poate ocupa. Vor înțelege ele? Eu înțeleg că nu voi avea viață decât de la Isus.

24/4

„Ceea ce spun eu, așa spun cum mi le-a spus Tatăl.” (In 12,50)

Isuse, tu știi că nu toți cei care ascultă cuvintele tale le împlinesc. Mai sunt și cei care te disprețuiesc. Tu însă vrei să te supui Tatălui și să ne descoperi iubirea sa. Cu prețul de a fi disprețuit, eu te ascult și îți cer puterea de a fi prietenul tău credincios.

25/4

„Cine va crede și va fi botezat se va mântui.” (Mc 16,16)

Sfântul Marcu ne dă aceste formidabile cuvinte ale tale, Isuse. Când ne uităm la tine, înălțat pe cruce, și ne mărturisim credința înaintea tuturor intrând în apa botezului, Dumnezeu ne mântuiește de răutatea lumii și de

golul veșnic. Marcu a trăit aceste cuvinte ale tale: astăzi îl venerăm și-i mulțumim.

26/4

„În casa Tatălui meu sunt multe locuințe.” (In 14,2)

Ce vrea Isus să ne dezvăluie? Tatăl nu are nevoie de o casă de cărămidă. Este oare casa lui locul în care ne primește pentru a ne iubi? Bineînțeles că da. Locuința nu este pentru o singură persoană, ci pentru o comunitate. În diferitele „locuințe”, Isus pregătește un loc pentru toți. Fiecare dintre noi va activa într-o comunitate sau fraternitate a discipolilor lui Isus.

27/4

„Orice veți cere în numele meu, voi face.” (In 14,13)

Isus repetă această promisiune de două ori. Nu este important să știm ce să cerem, ci mai degrabă cum să cerem „în numele meu”. Când sunt eu „în numele lui”? Atunci când mă las mântuit de el, când interesele mele nu mai sunt lumești sau pământești. Da, atunci sunt în numele său. Ce să cer atunci de la Tatăl? Doar ceea ce este necesar pentru a realiza Împărăția sa.

28/4

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.” (In 15,5)

Când văd o viță-de-vie, mă gândesc la aceste cuvinte. Cine sunt eu? Nu pot răspunde decât prin raportare la Isus. Eu sunt al lui. Nu există alt loc pentru mine pe pământ decât în trupul lui Cristos. Rodul lui este al meu și al meu este al lui. Mister de bucurie și de mângâiere!

29/4

„Luați asupra voastră jugul meu.” (Mt 11,29)

Sfânta Ecaterina din Siena, în scurta ei viață, este un exemplu pentru noi. Ea a luat asupra sa jugul lui Isus. A trăit alături de el, cu bucurie, dar muncind și riscând. Dorințele lui Isus erau ale ei, voința lui Isus era a ei, poverile lui Isus erau pe umerii ei, atât atunci când scria reproșuri principilor și papilor, cât și atunci când îi asista pe cei condamnați în momentul morții: toate cu același curaj și aceeași iubire.

30/4

„Pacea mea v-o dau vouă.” (In 14,27)

Atât de impresionantă este această promisiune a lui Isus, încât este mereu prezentă în celebrări. O auzim de fiecare dată când ne pregătim să mâncăm trupul lui Cristos. Pacea lui este bogăția de viață și de iubire pe care a primit-o de la Tatăl! Îți mulțumim, Isuse!

1/5

„Fără mine nu puteți face nimic.” (In 15,5)

Isuse, recunosc: fără a fi în unire cu tine, fără ascultarea de tine, fără harul tău nu fac nimic bun, nimic util pentru frații mei, pentru cei pe care tu îi pui lângă mine în fiecare zi. Îți mulțumesc: tu ești mereu gata să fii

alături de mine.

2/5

„Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am iubit și eu pe voi.” (In 15,9)

Această revelație este cu adevărat minunată! O voi păstra în inima mea, o voi repeta, nu voi permite să mi-o fure nici grijile, nici judecățile... Duhul Sfânt o va înrădăcina în mine, din ce în ce mai mult: va fi lumina care îmi arată calea pe care pot merge pentru a te imita.

3/5

„Eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine.” (In 14,11)

Sfinții apostoli, printre care Filip și Iacob, pe care îi sărbătorim astăzi, au ajuns să-l cunoască treptat pe Domnul. A fost dificil pentru ei – și este dificil și pentru noi – să înțeleagă cum Isus este om pe deplin real și, în același timp, una cu Tatăl. Isus este în Tatăl, iar noi îl vedem pe Tatăl în Fiul Isus. Dacă credem acest lucru, îl vom cunoaște prin experiență și îl vom adora cu bucurie.

4/5

„Nu sunteți din lume.” (In 15,19)

Isus îi pregătește pe cei care-l iubesc să participe la modul său de viață și, prin urmare, să se confrunte cu ostilitatea și persecuția. Cu ajutorul tău, Isuse, vreau să-ți fiu credincios, chiar și atunci când voi fi batjocorit, urât, denigrat. Îți mulțumesc pentru exemplul și harul tău, care îmi dau putere.

5/5

„Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi.” (In 15,16)

Isus te-a ales pe tine, m-a ales pe mine dintre mii și mii de alți mai curajoși, mai frumoși, mai buni decât noi. Ne-a ales pentru a ne dăruia toată iubirea sa și pentru a ne-o transmite: acum nu mai vrem să căutăm nimic altceva, el ne este de ajuns. Îi vom mulțumi mereu și, cu ajutorul lui, ne vom îndrepta pașii pe calea iubirii sale și a dăruirii de noi înșine.

6/5

„Eu vi-l voi trimite de la Tatăl pe Duhul adevărului.” (In 15,26)

Când tu, Isuse, prin Biserica ta, mi l-ai trimis pe Duhul Sfânt, am cunoscut adevărul: prezența ta vie și iubirea ta! M-am chinuit chiar și cu cărțile de filozofie, în anii mei de studiu, dar nu a fost nimic... Duhul tău m-a făcut mărturisitor al tău. Trimite din nou Duhul tău, trimite-l în toate inimile!

7/5

„Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta!” (Fap 16,31)

„Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”, i-a întrebat temnicerul speriat pe cei doi apostoli prizonieri. Aceștia au dat răspunsul pe care l-ai citit mai sus. Apoi l-au instruit pe el și familia sa, care au fost botezați, primind o mare bucurie. Îți mulțumesc, Doamne Isuse, pentru darul de a crede că ești Dumnezeu, mântuitorul meu.

8/5

„Și cine este aproapele meu?” (Lc 10,29)

Pentru mine, fiecare om este aproapele meu, deoarece fiecare om este iubit de Dumnezeu. Fiecare om! Nu numai cel plin de bunătate, ci și cel rănit de ghearele Celui Rău, plin de ură și răspândind moarte. Da, și pentru acel om, care este aproapele meu, Isus și-a vărsat sângele; mă voi îngriji de el, voi vărsa peste el „vinul și uleiul” rugăciunii, ca să se întoarcă de la calea sa și să se vindece. Fericitul Ieremia, pe care îl sărbătorim astăzi, a slujit în tăcere, dar ecoul muncii sale ne însoțește și astăzi. Îți mulțumim, Doamne, pentru exemplul fratelui nostru Ieremia Valahul!

9/5

„S-a înălțat la cer și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu.” (Mc 16,19)

A fi botezat înseamnă a fi scufundat. Isus îi trimite pe ai săi să se scufunde în Tatăl (iubirea care dăruiește), în Fiul (iubirea care ascultă cu umilință), în Duhul Sfânt (iubirea care unește). Cine se scufundă astfel trăiește învăluit de persoanele divine, se impregnează de iubirea lor și se mântuiește; se bucură de viața adevărată, veșnică, de comuniunea lor de iubire.

10/5

„Nu te teme, ci să vorbești!” (Fap 18,9)

Sunt cuvinte adresate lui Paul, cel grav persecutat: îi sunt spuse noaptea, în viziune. Mulțumesc, Isuse! Tu vii și în „noptile” noastre. Cuvântul tău, șoptit de Duhul Sfânt, uneori ne mângâie, ne luminează, alteori ne dă o nouă putere de a trăi ca discipoli ai tăi. În orice întuneric ești mereu cu noi, Isuse! Aleluia!

11/5

„Tatăl însuși vă iubește.” (In 16,27)

Ucenicii urmează să fie privați de prezența fizică a lui Isus. El îi asigură: iubirea și credința cu care l-au primit i-au făcut să câștige inima Tatălui. Ei nu vor fi niciodată singuri! În fiecare zi, Duhul Sfânt îi va învălui, îi va călăuzi, îi va mângâia. Vino, Duhule Sfânt!

12/5

„Să fie una ca noi!” (In 17,11b)

Cât este de importantă unitatea în Biserică, în comunitățile creștine, în familii. Isus locuiește în unitate, nu în dezbinare. Diferențele sunt acceptate, opțiunile variate, însă nu conflictele, nu diviziunile. Duhul pe care îl așteaptă Biserica este un Duh al unității. Cine pledează pentru discordie și o întreține nu-l are pe Duhul Sfânt în el. Isuse, ne dorim să fim oameni ai unității!

13/5

„L-ați primit pe Duhul Sfânt?” (Fap 19,2)

Pentru câți creștini Duhul Sfânt este un străin! Îl primim, chiar fără să ne dăm seama, fiind uniți cu Isus în Biserica sa, păzind cuvintele sale, participând la sacramente. Astfel, el locuiește în noi, iar roadele sale sunt

Calendar 2024

foarte clare: iubire, bucurie, pace, umilință, puritate, fidelitate, stăpânire de sine... Vino din nou, Duhule Sfânt, darul lui Isus pentru Biserică!

14/5

„Rămâneți în iubirea mea!” (In 15,9)

Este sărbătoarea Sfântului apostol Matia. Biserica, prezentă acum în toate țările, unde săvârșește faptele milostivirii Domnului, cinstește unul dintre stâlpii ei și ne oferă acest simplu și important cuvânt al lui Isus: rămânerea în iubirea sa, cu perseverență, este cea care o face prețioasă pentru lume.

15/5

„Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori.” (Fap 20,28)

Sfântul Paul își ia rămas bun de la conducătorii Bisericii din Efes pe care nu-i va mai vedea niciodată. El le amintește acțiunea Duhului Sfânt în viața sa și a Bisericii. În turma lui Isus, care este Biserica, se vor ridica lupi răpitori. De aceea vor căuta să fie păstori vigilenți și atenți – la fel și păstorii noștri de astăzi. Vor purta și ei crucea lui Isus, așa cum a purtat-o el, chiar cu lacrimi.

16/5

„Dacă-mi slujește cineva, Tatăl meu îl va cinsti.” (In 12,26)

Ce promisiune minunată! Însuși Dumnezeu Tatăl îl cinstește pe acela care îl slujește pe Fiul său Isus! De aceea, și noi îl cinstim pe cel care l-a slujit pe Isus, regretând totodată că sunt creștini care nu fac acest lucru. Astăzi îl venerăm pe Fericitul Vladimir Ghika, care a slujit Biserica și, pentru credința sa, a suferit chinuri și moarte. Îl cinstim gata fiind să slujim Biserica și să suferim martiriul pentru Domnul.

17/5

„Simon, mă iubești mai mult decât aceștia?” (In 21,15)

Isuse, cum ar trebui să înțelegem întrebarea ta? Dacă te iubesc mai mult decât pe alții sau dacă iubirea mea pentru tine este mai mare decât a lor? Eu voi face așa: în orice moment voi încerca să-ți fac pe plac numai ție, indiferent cât de mult te iubesc ceilalți; te voi iubi din toată inima mea.

18/5

„Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește?” (In 21,22)

Acest cuvânt al lui Isus adresat lui Petru ne va ajuta să-l urmăm pe Domnul fără să ne comparăm cu alții. Ne vom păstra privirea și inima fixate asupra lui Isus pentru a-l asculta de bunăvoie.

19/5

„Rodul Duhului este bucuria.” (Gal 5,22)

E sărbătoarea Rusaliilor! Duhul Sfânt, promis de Isus, coboară peste apostoli și peste Maria în rugăciune în cenaclu. Pe lângă curajul de a vorbi despre Isus ca unic mântuitor, ei primesc de la Duhul o inimă care se revarsă de bucurie. Este o bucurie care va rămâne chiar și în vremuri de încercare și persecuție și va continua

să-i încurajeze chiar și atunci când alții o consideră drept beție. O bucurie care anticipează paradisul.

20/5

„Lângă crucea lui Isus stătea mama lui Isus...” (In 19,25)

Este noapte pe tot pământul până la ora trei după-amiaza. Isus este pe cruce. La picioarele crucii „stau” Maria, mama sa, alte femei și ucenicul pe care îl iubea... Mulțumesc, Maria, pentru că „stai” acolo cu hotărâre. Îți mulțumesc, pentru că prin iubirea ta ne înveți și pe noi să stăm sub cruce pentru a primi viața de la Isus. Noi vom fi Biserica a cărei mamă ai devenit în acest moment.

21/5

„Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți.” (Mc 9,35)

Îți mulțumesc, Isuse, pentru corecțiile aplicate modului meu de a gândi și de a acționa. Îți mulțumesc pentru exemplul tău de umilință, iubire și înțelepciune. Îți mulțumesc că tu, Sfântul lui Dumnezeu, tu, Dumnezeu din Dumnezeu, te-ai făcut slujitorul tuturor. Tu ești vrednic să primești slava.

22/5

„Dacă Domnul va vrea, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.” (Iac 4,15)

Sfântul Iacob, după ce invită poporul să se ferească de patimile și plăcerile lumii, se adresează celor înstăriți, celor care cred că își pot asigura sănătatea și viața bazându-se pe bogății. El le recomandă să fie mai smeriți în planificarea viitorului lor, ținând cont în primul rând de împărăția lui Dumnezeu și de ceea ce dorește el.

23/5

„Să aveți sare în voi.” (Mc 9,50)

Este important ca noi, care îl iubim pe Isus, să păstrăm „aroma” lui: încrederea în Tatăl și caritatea față de toți. Chiar și cei care nu au cunoscut încă adevărul vor primi de la el lumină, căldură și viață.

24/5

„Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!” (Mc 10,9)

Cuvântul lui Isus este clar. Soții, care au fost uniți în Căsătorie cu binecuvântarea lui, vor fi vigilenți să nu cedeze tentațiilor de a se despărți: ar fi înșelați de Cel Rău și ar crea suferință pentru ei și pentru copiii lor. Cu ajutorul rugăciunii și al ajutorului reciproc, ei vor putea depăși aceste tentații. Îi vom ajuta și noi cu rugăciunea noastră.

25/5

„Lăsați copiii să vină la mine.” (Mc 10,14)

Ce revelație, Isuse, această dorință a ta! Tu dorești să fie cu tine copiii, pentru ca ei să primească de la tine ceea ce nu primesc de la nimeni, nici măcar de la cei mai buni părinți și de la cei mai generoși bunici. Tu poți să le dăruiești binele prețios al iubirii perfecte și profunde. Lângă tine, ei cresc în înțelepciune, har și sfințenie.

26/5

„Eu sunt cu voi în toate zilele.” (Mt 28,20)

Este sărbătoarea Sfintei Treimi. Isus înviat apare pe muntele indicat apostolilor. El le mărturisește domnia sa asupra cerului și asupra tuturor duhurilor necurate care stăpânesc pământul. El îi trimite pe apostoli să vestească oamenilor cuvântul său pentru ca, trăindu-l, să se regăsească împreună cu el în inima Tatălui și să primească Duhul său Sfânt. Ce har: scufundarea zilnică în tine, Tată, Fiul și Duh Sfânt!

27/5

„Fără a-l vedea, dar crezând în el.” (IPt 1,8)

Sfântul Petru ne invită astăzi să-l laudăm pe Tatăl, pentru că ni l-a trimis pe Isus, pentru că ne-a dat să credem că este Fiul său, și să-l iubim, chiar și fără să-l vedem fizic. De asemenea, ne invită să ne bucurăm pentru el, chiar și în încercările prin care trecem pentru a-i fi credincioși.

28/5

„Ca niște copii ascultători, deveniți și voi sfinți.” (IPt 1,14)

Sfinți: nu trebuie să vă fie frică de acest cuvânt. Este un lucru frumos și simplu; pentru asta am fost concepuți și creați. Ori de câte ori căutăm să-l ascultăm pe Isus – prin răbdare, prin iertare, prin iubire – și ne detașăm de ceea ce depinde de pământ, suntem sfinți! Ascultarea este sinonimă cu sfințenia, cu pacea, cu bucuria.

29/5

„Ce vreți să fac pentru voi?” (Mc 10,36)

Cei doi frați aveau pretenții. Isus este gata să-i asculte, dar nu pentru a le împlini. Din fericire, Isus nu îndeplinește toate cererile noastre! De astăzi îi vom cere doar să putem face voința Tatălui. Voința Tatălui este mântuirea oamenilor, acea mântuire pentru care este nevoie de cruce. Tatăl ne va permite să o purtăm cu Isus.

30/5

„Acesta este sângele meu... care se varsă pentru mulți.” (Mc 14,24)

Nu suntem și nu vom fi în stare să celebrăm cu vrednicie această taină. Și totuși, o facem, pentru că însuși Domnul este cel care ne poruncește, care se face prezent și ne mântuiește. Trupul și sângele său sunt acea pâine și acel vin care, intrând în noi, ne transformă din copii ai lui Adam în copii ai lui Dumnezeu, din oameni în frați.

31/5

„Duhul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu, Mântuitorul meu.” (Lc 1,47)

Bun este Domnul, Tatăl tuturor; el, prin Fiul său Isus, este cu adevărat singurul mântuitor! El ne face să fim purtători ai iubirii sale și semne ale prezenței sale. Împreună cu Maria ne bucurăm de ceea ce realizează: „I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți”. Îți mulțumim, Marie, care, ca o mamă experimentată în rugăciune, ne înveți să îl laudăm pe Tatăl și să îi slujim pe cei în nevoie.

1/6

„Păstrați-vă în iubirea lui Dumnezeu.” (*Iuda 17,21*)

Sfântul apostol Iuda adresează câteva îndemnuri creștinilor pe care îi numește „iubiți, preaiubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați de Isus Cristos”. După ce le recomandă: „Zidiți-vă pe credința voastră cea sfântă”, îi îndeamnă să se roage și să rămână în iubirea lui Dumnezeu, exercitând milostivirea. Iubirea lui Dumnezeu și milostivirea nu sunt separate, ci sunt precum cele două porunci, ca fețele unei monede.

2/6

„Fiul Omului este stăpân și al sâmbetei”. (*Mc 2,28*)

Oamenii s-au făcut stăpânii zilei dedicate Domnului. Creștinii au ocupații care îi privesc pe ei, dar care nu au treabă cu Dumnezeu, cu sufletul lor, cu spiritul de credință. Aș vrea să fiu atât de înțelept, încât să nu-mi ignor partea cea mai importantă din ființa mea: sufletul. Eu sunt mai mult decât toate muncile mele, decât toate distracțiile mele. Eu voi avea grijă să mă raportez la Dumnezeu.

3/6

„Piatra... disprețuită a devenit piatră unghiulară.” (*Mc 12,10*)

Isus se adresează celor care refuză să recunoască faptul că Dumnezeu însuși acționează prin el. El știe că este piatra aruncată de cei care au fost însărcinați să ridice casa. Dar deasupra lor este Dumnezeu care acționează. Nimic nu-l poate împiedica, nici măcar moartea pe care ei i-o provoacă.

4/6

„Creșteți... în cunoașterea Domnului... Isus Cristos.” (*2Pt 3,18*)

Sfântul Petru, știind că noi așteptăm venirea glorioasă a Domnului și că nu ne mulțumim cu această lume trecătoare, ne face acest îndemn. Îl cunoaștem deja pe Isus, dar întotdeauna prea puțin. El este darul lui Dumnezeu, iar fără el nu suntem nimic, devenim ca o frunză uscată.

5/6

„Nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii!” (*Mc 12,27*)

Dumnezeule, Tatăl părinților noștri, care ne dai viață, tu nu ne părăsești! Chiar și după moarte vom fi ai tăi, ca Abraham, Isaac și Iacob. Datorită lor, multe generații te-au cunoscut și te-au iubit. Deci, datorită nouă, care credem în Isus, cei care vor veni după noi te vor cunoaște și iubi. Suntem prețioși în ochii tăi, pentru veșnicie.

6/6

„Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!” (*Mc 12,31*)

Știi ce vrea să spună Isus? Nu vrea să spună să te iubești pe tine însuși, adică să te dai peste cap pentru a-ți satisface dorințele; nu vrea să atragi atenția asupra ta: ar fi un narcisism dăunător. El vrea să-i iubim pe ceilalți așa cum ne iubește Dumnezeu. Iubește-l pe aproapele tău așa cum te iubește Tatăl!

7/6

„Vor privi la cel pe care l-au străpuns.” (In 19,37)

Evangelistul vrea să ne ajute să-l contemplăm pe Isus pe cruce. Un soldat i-a străpuns inima și a ieșit sânge și apă. Toată lumea a observat acest lucru, la fel și noi. Astfel se împlinește cuvântul profetului Zaharia. Nu mai putem privi în altă parte. Mântuirea vine din inima lui Isus!

8/6

„Trebuie să fiu în casa Tatălui meu.” (Lc 2,49)

Maria îl căutase timp de trei zile pe Isus la Ierusalim, în vârstă de numai doisprezece ani. Ea a fost apoi prezentă atunci când inima lui a fost străpunsă pe cruce. Inima ei, liberă de păcat, a suferit și ea și a împărtășit patima Domnului. Spre ea ne îndreptăm și noi privirea.

9/6

„Oricine face voința lui Dumnezeu, acela îmi este frate.” (Mc 3,35)

Isuse, tu te simți în comuniune cu cei care își însușesc dorințe tale, care sunt și cele ale Tatălui. Amintirile din copilărie, dreptul de moștenire, faptul de a fi venit pe lume în aceeași familie sunt elemente care țin de trecutul tău. Viitorul se află în inima lui Dumnezeu. În această inimă ne simțim cu adevărat uniți.

10/6

„Feriți-vă făcătorii de pace.” (Mt 5,9)

Un făcător de pace este cel care împărtășește adevăratele bogății, cele ale lui Dumnezeu. Prima comoară a lui Dumnezeu și a noastră este Isus. Un făcător de pace este cel care deschide și ajută la deschiderea ușilor către Isus. El este binecuvântat, adică aproape de Dumnezeu, deja în inima sa.

11/6

„Vindecați-i pe cei bolnavi, alungați-i pe diavoli.” (Mt 10,8)

Cum se vor supune apostolii acestei porunci? Nici măcar regii și împărații nu au făcut-o vreodată. O vor face sprijinindu-se pe cuvântul pe care l-au primit, rămânând uniți cu Isus, atenți să i se supună în umilință. Bolnavii vor primi putere de la numele său sfânt și demonii vor fugi, lăsând loc Duhului Sfânt în inimile lor.

12/6

„Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela este Dumnezeu.” (IRg 18,24)

Acest cuvânt ne duce pe vârful Muntelui Carmel, în nordul Palestinei. Profetul Ilie este îngrijorat, pentru că tot poporul găsește de cuviință să gândească la fel ca regele, care a pus credința într-un colț. Și astfel toate viciile sunt aprobate. Ilie îi provoacă pe falșii profeți. Ei își vor invoca zeul lor și el pe al lui. Numai adevăratul Dumnezeu va putea să aprindă focul pe altarul său. Știți cum s-a terminat?

13/6

„Mâna Domnului a venit peste Ilie.” (IRg 18,46)

Calendar 2024

Ilie, profetul credincios, s-a rugat. Dumnezeu l-a auzit și l-a ascultat. Întotdeauna e așa: Dumnezeu îi ascultă pe cei care îi sunt ascultători.

14/6

„Oricine se căsătorește cu una lăsată comite adulter.” (Mt 5,32)

Isus este preocupat ca viața oamenilor să devină o revelație a iubirii Tatălui. Căsătoria, relația stabilă dintre un bărbat și o femeie, este calea privilegiată care poate manifesta viața de relație dintre Tatăl și Fiul, dintre Isus și Biserică. Din acest motiv, trebuie salvată, chiar dacă devine o cruce pentru unul sau altul sau pentru amândoi.

15/6

„Ceea ce este în plus este de la Cel Rău.” (Mt 5,37)

Cât de importante sunt cuvintele noastre! Ele pot să binecuvânteze sau să blesteme, să dezvăluie și să ofere iubire sau ură. Adică, ele pot să arate dacă îi aparținem lui Dumnezeu sau Satanei. Să fim atenți, așadar, când deschidem gura!

16/6

„Explica totul discipolilor săi aparte.” (Mc 4,34)

Isus este preocupat ca ucenicii să cunoască împărăția lui Dumnezeu și să fie capabili să o deosebească de împărățiile acestei lumi. Astfel, ei vor putea discerne dacă îi aparțin sau nu. Dacă aparțin împărăției cerurilor, viața mea este prețioasă. În caz contrar, este lipsită de sens.

17/6

„Celui care îți cere dă-i.” (Mt 5,42)

Este una dintre multele instrucțiuni ale Domnului. Este ceea ce se întâmplă în împărăția lui Dumnezeu. În ea se experimentează generozitatea, care arată adevărata valoare a lucrurilor, a bogățiilor: acestea sunt valoroase atunci când sunt instrumente de iubire, când sunt împărtășite.

18/6

„Iubiți-i pe dușmanii voștri.” (Mt 5,44)

Auzim că se spune: „Să iubești dușmanii? E o prostie. Chestii din lumea cealaltă!” Într-adevăr, așa este: împărăția cerurilor este diferită, e o altă lume, pentru că în ea sunt în vigoare legi noi, ciudate pentru urechile acestei lumi. Cu toate acestea, chiar oamenii acestei lumi, făcându-se dușmani ai împărăției cerurilor, sunt primii beneficiari ai iubirii pe care au primit-o și pe care o dăruiesc.

19/6

„Când dai de pomană, nu trâmbița înaintea ta.” (Mt 6,2)

Cineva se lăuda spunând: „Este bine ca toată lumea să vadă exemplul meu bun”. Isus ne spune: „Dacă faci ceva bun pentru ca alții să te vadă, nu este un exemplu bun, pentru că acel bine ar sluji slavei deșarte, gloriei Satanei”. Vom încerca să stăm ascunși. Binele pe care îl faceți este o lumină care strălucește chiar și fără să

vreți voi.

20/6

„Nu ne duce pe noi în ispită.” (Mt 6,13)

Când Isus ne învață cum să ne rugăm, ne spune să cerem Tatălui să intervină pentru a ne întări în momentele de ispită. Sunt multe ispite: cea mai periculoasă este cea a divizării. Când suntem divizați, suntem la mila celui care ne dezbină și sădește în noi multe alte semințe ale răului.

21/6

„Adunați-vă comori în cer.” (Mt 6,20)

Cum se trăiește în împărăția cerurilor? În această împărăție, atenția nu este atrasă de bani și de ceea ce este apreciat în împărățiile pământului. În interiorul ei, accentul se pune pe relațiile dintre noi, astfel încât să nu mai existe cei care suferă și, mai ales, cei care provoacă suferință. Acest lucru este pe placul Tatălui.

22/6

„Ajunge zilei răutatea ei.” (Mt 6,34)

Suntem obișnuiți să ne facem griji cu privire la ceea ce se va întâmpla a doua zi. Grijiile ne întristează, ne încordează, ne grăbesc și ne fac să ne fie frică. Ele sunt un semn că nu este reală credința noastră în Dumnezeu Tatăl. În fiecare zi vor fi cruci de purtat. Dacă o purtăm pe cea de astăzi cu iubire, primim putere să le purtăm pe cele de mâine.

23/6

„Cine este oare acesta că și vântul și marea îl ascultă?” (Mc 4,41)

Doamne Isuse, ei nu te-au lăsat să te odihnești! Au simțit că prezența ta în timp ce erai treaz era mai eficientă decât atunci când dormeai. Cuvântul tău a făcut ca vântul și marea să fie inofensive, dar i-ai muștrat și pe ucenici. Nu i-ai muștrat pentru că te-au împiedicat să te odihnești, ci pentru că, dacă ar fi avut puțină credință în tine, nu s-ar fi temut și nu ar fi pășit nimic.

24/6

„Ioan este numele lui.” (Lc 1,63)

Copilul primește un nume. Este un moment important. Acest nume va rămâne toată viața, pentru a-l identifica între mulți copii, între toți oamenii. Fiul lui Zaharia va purta numele care îi va ajuta pe toți să-l cunoască pe Dumnezeu. Ioan înseamnă, de fapt, „Dumnezeu este milostiv”, „Dumnezeu este iubire”. Chiar un înger a intervenit pentru a-i da copilului acest nume.

25/6

„Intrați pe poarta strâmtă.” (Mt 7,13)

Isus continuă să ne lumineze asupra modului cum să trăim împărăția cerurilor. În această împărăție nimeni nu caută confortul, propria bunăstare, calea egoismului. Cu alte cuvinte, calea ușoară a împărățiilor lumii. În

împărăția cerurilor, în schimb, toată lumea tinde să îl urmeze pe Domnul, chiar și atunci când își duce crucea. Dificultățile nu îi sperie, pentru că sunt călăuziți de iubire.

26/6

„Feriți-vă de profeții falși.” (Mt 7,15)

Ei par înțelepți, însă ar vrea să trăim fără Isus. Minciuna falsului profet este tocmai aceasta: te face să crezi că nu ai nevoie de darul lui Dumnezeu, de Fiul său. Adevărații profeți ne fac să-l cunoaștem pe cel care ne salvează de păcat și, prin urmare, de moarte.

27/6

„Ea n-a căzut, pentru că fusese stabilită pe stâncă.” (Mt 7,25)

Isus încheie prima serie de instrucțiuni, făcându-ne să înțelegem cât de importante sunt acestea. Cel care le ia în serios este ca unul care are o temelie sigură: va fi capabil să depășească dificultățile grele. Cel care se crede mai înțelept decât Domnul se va prăbuși și ruina atunci când vor apărea dificultățile.

28/6

„Foametea în cetate a devenit cumplită.” (2Rg 25,3)

Nabucodonosor a asediat Ierusalimul. Nimeni nu a putut ajuta poporul părăsit. Și a venit foamea. Dacă s-ar fi încrezut în Dumnezeu și ar fi ascultat de profeți... Acesta va fi primul obiectiv al inimii noastre: ascultarea cuvântului Domnului.

29/6

„Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu.” (Mt 16,16)

Astăzi îi contemplăm pe cei doi apostoli îmbrățișându-se unul pe celălalt. Petru a primit cheile împărăției cerurilor pentru a o deschide celor care îl iubesc pe Isus și a o lăsa închisă celor care îl resping. Paul și-a petrecut întreaga viață, cu mari eforturi și suferințe, pentru a-l face cunoscut pe Domnul neamurilor. Amândoi și-au dat ultima mărturie la Roma. Din acest oraș continuă să răsune în întreaga lume certitudinea: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu”.

30/6

„A știut în trup că a fost vindecată de boală.” (Mt 5,29)

Credința femeii a fost împlinită. Ce bucurie pentru ea! Dar Isus vrea ca această credință să devină publică, să fie cunoscută de toți cei prezenți, ca să fie și pentru ei un stimulent pentru a crede. Atunci mulți alții se vor putea bucura de iubirea Tatălui, care este disponibilă pentru toți.

1/7

„Fiul Omului nu are unde-și rezema capul.” (Mt 8,20)

Un cărturar ar vrea să-l urmeze pe Isus. Însă, în loc să se bucure de scopul său, Isus îl pune la încercare. Ce sperii? Poate să primești ceva în schimb? Singurul câștig va fi spiritual, cu siguranță nu material. Pentru a-l

urma pe Isus trebuie să fii dispus să renunți la tot, chiar și la propria viață.

2/7

„Ați devenit ca un tăciune... dar nu v-ați întors la mine.” (Am 4,11)

Profetul este însărcinat de Dumnezeu să vorbească cu severitate poporului care crede că poate trăi fără să asculte de el. Asta nu e viață, ci dezastru! Dacă suferințele pe care ni le-am provocat până acum nu ne-au ajutat, ce trebuie să facă Dumnezeu pentru a trezi în noi voința de a ne întoarce la el, de a-l asculta și de a-l iubi?

3/7

„Nu fi necredincios, ci credincios.” (In 20,27)

Am cunoscut neîncrederea lui Toma și credința sa. El a ajuns la credință datorită milostivirii lui Isus, care l-a îngăduit cu bunăvoință. Apostolul ar fi putut să întindă degetul, dar credința a venit ca un dar neașteptat. Ea ne este dăruită atunci când ne smerim să-i considerăm pe alții mai vrednici decât noi, crezând în mărturia bucuriei lor.

4/7

„Curaj, fiule! Păcatele îți sunt iertate.” (Mt 9,2)

Cine știe ce a simțit acel paralytic când a fost numit „fiu” de către Isus! Iubirea Domnului l-a atins la rădăcinile vieții. Voise cu orice preț să-l întâlnească pe Isus: aceasta este credința care îl apropie pe om de Dumnezeu, credința care obține iertarea. Și acesta este cel mai mare miracol, atât de mare încât omul putea acum să trăiască chiar și fără vindecare.

5/7

„Urmează-mă!” (Mt 9,9)

Un singur cuvânt: urmează-mă! Este o poruncă? Este o invitație? Matei a perceput iubirea, o iubire care i-a cucerit sufletul. Și iată că-l urmează pe Isus cu atâta bucurie, încât a organizat un banchet ca la o nuntă pentru colegi și prieteni.

6/7

„Îl voi întoarce din captivitate pe poporul meu.” (Am 9,14)

Profeții nu trebuie doar să anunțe pedepsele. Ei pronunță amenințări pentru ca nimeni să nu încerce să zădărnicească voința lui Dumnezeu, care este mântuirea și bunăstarea poporului. Pentru a atrage ascultarea și convertirea, ei fac cunoscută adevărata dorință a lui Dumnezeu: bucuria întregului său popor.

7/7

„Ce este această înțelepciune care i s-a dat?” (Mc 6,2)

Oamenii din Nazaret își dau seama că discursurile lui Isus sunt pline de viață, lumină, tandrețe, de tot ceea ce îmbucură și mulțumește inima: cuvintele sale sunt adevărata înțelepciune. Ei nu auziseră până atunci cuvinte

atât de bogate din partea unui om. Ei ar fi putut recunoaște că ele veneau de la Dumnezeu, acel Dumnezeu care îi iubește pe oameni.

8/7

„Curaj, fiică, credința ta te-a mântuit!” (Mt 9,22)

Ea se temea, pentru că a atins mantia lui Isus fără să spună nimic nimănui, fără să ceară voie. Credința ei, deși ascunsă, era plăcută lui Dumnezeu, dar acum trebuia să fie mărturisită în fața tuturor, pentru ca slava lui Dumnezeu, care este Isus, să se manifeste.

9/7

„Rugați-l pe Domnul secerișului să trimită lucrători.” (Mt 9,38)

Mutul posedat și eliberat vorbește cu libertate. Câte suferințe de acest fel paralizează poporul! Câtă muncă în împărăția cerurilor! Isus se gândește la viitor, când nu va mai putea acționa: ce vor face discipolii? Îi vor cere Tatălui să-l trimită pe cel care iubește așa cum iubește el.

10/7

„Cel dintâi Simon, cel numit Petru.” (Mt 10,2)

Isus însuși îi numește pe cei dintâi lucrători în împărăția cerurilor. El alege doisprezece, câți erau fiii lui Iacob. Printre ei există ordine și claritate: există unul, chemat cel dintâi, care va rămâne mereu primul: se numește Simon, precum fiul lui Iacob pe care Iosif l-a ținut ostatic în Egipt. El va fi de neclintit ca stâncă pe care se poate întemeia o clădire.

11/7

„Va moșteni viața veșnică.” (Mt 19,29)

Cine lasă totul pentru a-l urma pe Isus cu libertate are o moștenire asigurată, viața veșnică. Ce fel de viață este aceasta? Răspunsul îl putem primi astăzi de la Sfântul Benedict. Veșnică este acea viață care nu se bazează pe bani și pe bogății. Ea nu are nevoie de ele, iar dacă ar exista, ar servi la iubirea și la eliberarea oamenilor de mizerie. Viața veșnică este inima tandră și puternică a lui Dumnezeu, a Tatălui.

12/7

„Duhul Tatălui vostru este cel care vorbește în voi.” (Mt 10,20)

Celor doisprezece le este încredințată o misiune specială, una care le atrage cu ușurință dușmăni. Ei trebuie să o îndeplinească într-o lume în care oamenii se comportă unii cu alții ca niște lupi. Pe de altă parte, vor fi niște miei care nu se gândesc deloc să se apere. Aceasta nu este o problemă; Isus le spune: „Duhul Tatălui vostru” va fi în voi pentru a vă susține mărturia.

13/7

„Voi valorăți mai mult decât multe vrăbii.” (Mt 10,31)

Dacă vrăbiile valorează ceva în ochii lui Dumnezeu – sunt și ele creaturi ale sale –, cu atât mai mult cei care acceptă chemarea de a-l urma pe Fiul! Aceștia știu, așadar, că Dumnezeu este de partea lor, e aliatul lor care îi iubește, și astfel vor lăsa orice teamă dincolo de ușă. Ei vor vesti cuvântul pe care l-au primit, un cuvânt care dă viață celor care încă nu o au.

14/7

„Isus a început să-i trimită doi câte doi.” (Mc 6,7)

Isus le prezintă celor doisprezece programul de lucru. Munca pe care Isus o consideră necesară în împărăția cerurilor nu este cea care produce bogăție, ci aceea care este susținută pentru a trăi ca frați, fără discordie, fără egoism. Este munca care îi eliberează pe oameni de spiritele de egoism și dușmănie, întărind voința de a iubi. În acest fel, viața devine cu adevărat bogată. Aceasta este lucrarea încredințată celor doisprezece.

15/7

„Cine va da de băut... unuia dintre aceștia mici pentru că este discipol...” (Mt 10,42)

Isus ne spune că a-l iubi este periculos, costă. Cu toate acestea, este singurul lucru pe care îl putem face pentru a schimba lumea. Cei care îl iubesc pe Isus se află pe un alt plan, trăiesc o viață nu doar umană, ci și divină. Chiar și cei care nu știu nimic despre Isus, dar beneficiază de el, vor avea parte de frumusețea și tandrețea inimii lui Dumnezeu.

16/7

„Ai grijă să fii liniștit!” (Is 7,4)

Profetul îl încurajează pe rege într-un moment de mare pericol. Dușmanii sunt la porți, dar ei nu sunt totul, căci el poate conta pe legământul său cu Dumnezeu. Dacă îl ascultă, nu va avea de ce să se teamă. Numai dacă nu-l va lua în seamă va avea parte de ce e mai rău: „Dacă nu credeți, nu veți rezista!” Mă încred în tine, Domnul meu!

17/7

„Toate mi-au fost date de Tatăl meu.” (Mt 11,27)

Tatălui nu-i mai rămâne nimic, pentru că i-a dat totul Fiului. Prin urmare, suntem uniți cu Fiul, pentru a ne bucura de bunurile Tatălui, pentru a trăi o viață divină. Și care este acel „totul” de care Fiul poate dispune acum? Acel „totul” este plinătatea iubirii dezinteresate. Tatăl nu mai are nimic altceva de dat!

18/7

„Veniți la mine.” (Mt 11,28)

Ce invitație generoasă! Isus știe că suntem obosiți și împovărați, obosiți de păcatele noastre și asupriți de păcatul lumii în care trăim. De aceea ne vrea alături de el. Noi nu-l vom deranja; dimpotrivă, el va fi cel care, cu tandrețea și mila sa, ne va schimba viața. Îți mulțumim, Isuse!

19/7

„Fiul Omului este stăpânul sâmbetei.” (Mt 12,8)

Dacă el este „stăpânul sâmbetei”, poate dispune de aceasta așa cum crede de cuviință. El se folosește de ea pentru a da slavă lui Dumnezeu, care a dat sâmbăta ca o zi în care omul se poate bucura de eliberarea de povara muncii și de plinătatea vieții. Efortul de a pregăti mâncarea nu este o muncă, ci o bucurie cu care îl binecuvântează pe Dumnezeu! Isuse, fii tu Domnul întregului meu timp!

20/7

„Voi pune Duhul meu peste el.” (Mt 12,18)

Este vorba de cuvântul profetului Miheia pe care Isus, prin acțiunea sa, îl revelează. De fapt, despre el vorbește profetul. Isus este cel care îi vindecă pe toți și nu se laudă cu asta. El trăiește în smerenie și ascundere, așa cum spune profetul. În el nu acționează alt duh decât cel al iubirii părintești a Dumnezeului păcii.

21/7

„Veniți deoparte.” (Mc 6,31)

Isuse, tu știi că odihna care reface cu adevărat este timpul petrecut cu tine. Fiind cu tine, fără distrageri, ne recăpătăm puterea de a continua să iubim. Îți accept invitația și vin. Mereu de la tine provine o lumină și o putere care reînnoiește totul.

22/7

„Isus i-a zis: «Maria!».” (In 20,16)

Maria din Magdala avea ochii umeziți de lacrimi și mâinile ocupate cu vasul cu ulei parfumat, când vocea ta, pronunțându-i numele, a trezit-o. Acum ea te vede, Isuse, și te recunoaște. Și eu sunt părtaș la bucuria ei, care, prima pe pământ, poate anunța că ai înviat și că ești viu pentru totdeauna.

23/7

„Eu sunt vița cea adevărată.” (In 15,1)

Sfânta Brigitta, ca și Sfânta Ecaterina, contemporana ei, este o mlădiță a aceleiași vițe-de-vie. Mlădiță diferită ca limbă, țară, experiență, dar care produce același rod și hrănește bucuria între oameni. Cei care sunt cu Isus dăruiesc viață fraților și surorilor lor. Iată de ce și ea este patroana Europei: o misiune grea, care va fi bogată în roade.

24/7

„Semănătorul a ieșit să semene.” (Mt 13,3)

Cuvântul tău, Isuse, chiar și atunci când îl vorbesc sau îl scriu, cine știe unde cade! Nu tot ce cuprinde el va da rod, nu tot ce comportă va fi hrană pentru oameni. Și totuși, dacă mă opresc din semănat, nicăieri nu va da viață. Bucuria ta, Isuse, să mă susțină să merg mai departe fără descurajare, căci cel puțin a patra parte din ce voi semăna va cădea pe pământ primitor.

25/7

„Potirul meu îl veți bea.” (Mt 20,23)

Calendar 2024

Această promisiune a lui Isus s-a împlinit. Iacob a băut paharul patimilor când era în închisoare împreună cu toți apostolii și când, mai târziu, a fost decapitat singur. Voi bea și eu paharul tău, Isuse? În ce fel? Îl voi bea atunci când, în ultima zi, mă voi încredința ție, dar și acum, încredințându-ți lucrurile și puterea care mi se par prețioase.

26/7

„Vă voi da păstori după inima mea.” (*Ier 3,15*)

În timp ce Isus explică parabola seminței care cade peste tot, profetul Ieremia ne face o promisiune consolatoare. De la oameni nu putem spera mare lucru, dar Dumnezeu nu-și abandonează poporul său, nu-și abandonează Biserica. Vom avea păstori după inima sa. Voi fi oare suficient de umil pentru a mă lăsa călăuzit și păzit de ei, pentru a accepta să mă țină unit cu toate oile sale?

27/7

„Ascultați cuvântul Domnului, toți cei din Iuda.” (*Ier 7,2*)

De câte ori am auzit această invitație: Ascultă! Dumnezeu vorbește, pentru că vrea ca noi să trăim în relație cu el; el vrea ca, scufundați în iubirea lui, să ne bucurăm de comuniune. Ascultarea este importantă pentru noi. Isus însuși este cuvântul, adică cuvântul sigur și plin de înțelepciune al Tatălui. Ascultarea este prima și adevărata iubire cu care răspundem la ceea ce primim de la el.

28/7

„Faceți-i pe oameni să se așeze!” (*In 6,10*)

Isus le răspunde discipolilor, nedumeriți de situația cu care se confruntă. O mulțime de oameni care au fost săturați de cuvântul Învățătorului, sunt acum flămânzi de pâine. Au atât de puțină, încât le este rușine să o spună. Isus nu se arată preocupat. El știe că Tatăl vede. Isus se supune iubirii sale și cere de la ucenici și de la mulțime să asculte de el. Ucenicii vor spune mulțimii să se așeze și mulțimea se va supune: pâinea va fi primită de cei care sunt așezați.

29/7

„Eu sunt învierea și viața.” (*In 11,25*)

Aflat în fața mormântului lui Lazăr, Isus își dezvăluie identitatea. Până acum era cunoscut ca prietenul celor două surori și al celui mort, dar acum toată lumea va cunoaște un adevăr surprinzător, șocant, chiar de neînțeles. El este pentru noi acea viață care ne înalță deasupra acestei lumi, care ne face să fim „în”, dar nu „din” lume. Va trebui să-l mâncăm pentru a înțelege, pentru a primi misterul.

30/7

„Așa cum se adună neghina și se arde în foc, tot așa...” (*Mt 13,40*)

Parabola este simplă și descrie situația în care ne aflăm. Avem harul de a fi comparați cu grâul bun, dar suntem însoțiți și înconjurați de cei care ne împiedică să aducem roade pentru împărăție. Cu umilință și caritate, așteptăm secerișul. Atunci, purificați, vom străluci ca niște copii ai lui Dumnezeu.

31/7

„Eu sunt cu tine ca să te mântuiesc.” (*Ier 15,20*)

Dumnezeu îl consolează pe profet, nu-l abandonează în mâinile celor răi care vor să-l elimine. Este o profeție despre moartea și învierea lui Isus, cel a cărui venire este anunțată de toți profeții. El va rămâne ascuns, ca o comoară într-un câmp fără valoare. Cel care descoperă comoara, la fel ca acela care caută și găsește perla, vinde tot ce are: nimic nu poate egala valoarea ei!

1/8

„Ca lutul... sunteți voi în mâna mea.” (*Ier 18,6*)

Profetul Ieremia s-a coborât în atelierul olarului, așa cum îi spusese Domnul. Acolo a văzut cum olarul, atunci când lucrarea începută a eșuat, o reșază pentru a o reface. Așa acționează Domnul cu noi. Dacă nu primește o mărturie bună, el își reia lucrarea de la capăt.

2/8

„Nu a făcut acolo multe minuni, din cauza necredinței lor.” (*Mt 13,58*)

Isus regretă că nu a putut să le fie de folos concetățenilor săi. Din nefericire, înțelepciunea și minunile, de care aceștia erau deja conștienți, nu i-au determinat să recunoască în el pe cel trimis de Dumnezeu. În fața acestei închideri, multe alte minuni erau inutile. Isuse, îți mulțumesc pentru binele pe care vrei să-l faci în viața mea. Nu vreau să-ți leg mâinile: cred în tine!

3/8

„Faceți bune căile și faptele voastre.” (*Ier 26,13*)

Ieremia repetă cu îndrăzneală această chemare a Domnului atunci când preoții și profeții corupți îi cer condamnarea la moarte. Pentru el, credința față de Domnul și mântuirea poporului sunt mai importante decât propria viață. Exemplul atâtor sfinți și martiri ne deschide tot mai mult spre Domnul: de la el vom primi atâta bine!

4/8

„Ce semn faci tu, ca să vedem și să credem în tine?” (*In 6,30*)

Tocmai mâncaseră pâine și pește, înmulțite de Isus pentru a le astâmpăra foamea, și totuși nu credeau. Erau cinci pâini și doi pești, iar oamenii flămânzi erau mai mult de cinci mii... Nu semnele miraculoase sunt, așadar, cele care ne ajută să-l primim și să avem încredere în Isus. Umilința este aceea care deschide ochii inimii. Iubirea eficace a lui Isus este adevăratul semn. Acum putem crede că el vine de la Tatăl!

5/8

„Au strâns ceea ce a prisosit din bucăți.” (*Mt 14,20*)

Toți mâncaseră pe săturate și mai rămăseseră în plus douăsprezece coșuri cu bucăți: câte un coș de fiecare apostol. Mă voi duce să mănânc din nou din acestea, ca să mă satur cu Pâinea lui Isus.

6/8

Calendar 2024

„Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!” (Mc 9,7)

Este glasul lui Dumnezeu! Acum știm cine este: este Tatăl lui Isus, al acelui Isus care stă în fața noastră în rugăciune. Îmbrăcat în lumină, pe munte, Tatăl ne-a spus că putem să ne încredințăm lui, ascultându-l. Isuse, lumină adevărată, mai strălucitoare decât soarele, te primesc, te iubesc, te ador!

7/8

„Să fie cum vrei tu!” (Mt 15,28)

Frumoasă această întâlnire! Isus și femeia cananeancă: amândoi încrezători și încăpățânați: Isus în iubirea lui filială și ascultătoare, femeia în iubirea ei maternă și responsabilă... Cine câștigă? Iubirea!

8/8

„Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul meu.” (Ier 31,33)

Dumnezeul lui Abraham, Isaac și Iacob făcuse în repetate rânduri legăminte cu poporul său. Acesta însă, în ciuda eliberării din Egipt și a multor alte semne de predilecție, i-a fost în permanență necredincios. El a simțit Legea ca pe o povară. Dumnezeu, în loc să îl repudieze, a promis un legământ nou, care se va realiza prin sângele lui Isus, Fiul său. Oricine îl va primi și îl va iubi, va fi umplut de Duhul său și va primi o inimă nouă.

9/8

„Vegheați, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul!” (Mt 25,13)

Sfânta Tereza Benedicta a Crucii, patroană a Europei, a fost un discipol care „veghea”. În mănăstirea în care a trăit urmându-l pe Domnul, ea a oferit mici și mari umilințe celui pe care îl iubea, lui Isus. Iar când acesta i-a cerut jertfa vieții, ea a fost gata... și a intrat cu el la nuntă! Acum, de acolo, ca o adevărată soră, ea ne ajută.

10/8

„Dacă îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti” (In 12,26)

Andrei și Filip conduc la Isus niște greci care spun că vor să-l vadă. Isus le precizează imediat că cei care vor să-l cunoască îndeaproape pot face acest lucru doar dacă sunt dispuși să fie ca sămânța: aceasta dă roade când moare. Să-i mulțumim și să-l cinstim pe Sfântul Laurențiu care l-a slujit pe Isus în săracii Bisericii; asemenea seminței ascunse în pământ, și el a dat mult rod.

11/8

„Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer.” (In 6,51)

Isuse, tu vii de fiecare dată când te doresc și te chem, chiar și numai cu un gând, cu un suspin de rugăciune, cu o ascultare a cuvântului tău și, mai presus de toate, cu apropierea de Sfânta Euharistie. Prin prezența ta hrănești și faci să crească viața mea spirituală, capacitatea mea de a iubi și de a mă bucura. Îți mulțumesc, Isuse!

12/8

„Aceasta era înfățișarea asemănării gloriei Domnului.” (Ez 1,28)

Calendar 2024

Profetul Ezechiel vede semnele prezenței lui Dumnezeu. Când ascultăm evanghelia cu iubire, când o vedem trăită în gesturi concrete de iubire de către frații noștri, când suntem capabili să iertăm, putem și noi să contemplăm gloria Dumnezeului viu și adevărat, prezența sa care este înțelepciune și iubire care se dăruiește tuturor.

13/8

„Cine se va umili, acela va fi cel mai mare.” (Mt 18,4)

Matei prezintă câteva dintre învățăturile lui Isus: îndemnul la smerenie, care învinge mania măreției, invitația de a nu respinge pe nimeni, ci de a recunoaște că cei mici și slabi sunt prețioși în ochii Tatălui, recomandarea de a fi responsabili în comportamentul nostru față de toți, mai ales față de copii. Adevărata măreție este să ne încredințăm în mâinile Tatălui, asemenea copiilor, și să ne aplecăm asupra fraților și surorilor noastre.

14/8

„Unde doi sau trei sunt adunați în numele meu, sunt și eu acolo.” (Mt 18,20)

Când suntem împreună în rugăciune din iubire față de Isus sau când îi ascultăm cuvântul, sau încercăm să ne ajutăm să-l trăim chiar și corectându-ne, el se face prezent, dându-ne bucurie, pace și putere. Iar roadele vor fi cele ale prezenței sale.

15/8

„A tresăltat copilul în sânul ei.” (Lc 1,41)

Isus era prezent în Maria, fiind zămislit în sânul ei prin Duhul Sfânt: copilul de șase luni din pântecul Elisabetei l-a simțit. Minunat eveniment! Întâlnind o tânără care petrecuse câteva zile de reculegere cu Isus, am perceput efectul harului în ea. Îți mulțumesc, Duhule Sfinte!

16/8

„Voi stabili cu tine o alianță veșnică.” (Ez 16,60)

Astfel se încheie istorisirea cu care Ezechiel încearcă să exprime iubirea Domnului pentru om, creatura sa. El l-a vrut și l-a format din nimic, l-a înzestrat cu daruri, cu frumusețe. Când a fost necredincios, nu l-a abandonat: prin crucea Fiului său a făcut legământul, mântuirea sa veșnică.

17/8

„I-au adus lui Isus copii.” (Mt 19,13)

Foarte înțelepți sunt părinții și bunicii care își aduc copiii la Isus, îi duc la biserică sau la cateheză și se roagă împreună acasă: în acest fel, îi iubesc, permițându-le să primească har și binecuvântare. Isus nu-i va lipsi de răsplata sa.

18/8

„Cel care mă mănâncă pe mine va trăi prin mine.” (In 6,57)

Astăzi este duminică, ziua Domnului. Este ziua în care Isus înviat s-a arătat în mijlocul celor adunați în numele său. Nu voi lipsi. Isus ne va vorbi, ne va hrăni, ne va trimite să trăim noua săptămână împreună cu el, să fim mărturisitorii săi cu puterea Pâinii sale, cu el în inimă.

19/8

„Vino și urmează-mă!” (Mt 19,21)

Uneori, acest cuvânt al lui Isus este o chemare la viața călugărească. Dar nu numai: Isus mă cheamă să fiu mereu discipolul său. El îmi spune: „Vino și urmează-mă!” atunci când vreau să mă răzbun pe cineva care m-a făcut să sufăr, când ocupațiile ar vrea să-mi anuleze timpul de rugăciune, când acasă și în exterior îmi întorc privirea de la cei aflați în nevoie.

20/8

„Greu va intra un bogat în împărăția cerurilor.” (Mt 19,23)

Așa cum lăcomia împiedică pe cineva să țină dietă, tot așa bogăția încarcerează inima în egoism și mândrie, închizând-o față de Dumnezeu și față de frații aflați în nevoie. Dacă însă, cu harul Domnului, bogatul – care pot fi eu – este deschis să împartă, atunci devine frate, sărac în spirit, ucenic al lui Isus, părtaș la împărăția cerurilor.

21/8

„Iată, eu, eu însumi voi căuta turma mea.” (Ez 34,11)

Acest verset din prima lectură, precum și evanghelia de astăzi, ne vorbesc despre marea bunătate a Domnului față de fiecare dintre noi. El nu ne desconsideră; dimpotrivă, îi suntem atât de dragi. El însuși vine să ne caute acolo unde, dezorientați, ne-am rătăcit, în locurile unde ne irosim viața pe care ne-a dat-o pentru a ne împărtăși iubirea sa.

22/8

„Bucură-te, tu, care ești plină de har, Domnul este cu tine!” (Lc 1,28)

Marie, te salutăm astăzi prin cuvintele îngerului: tu ești plină de iubirea gratuită a Tatălui; el este cu tine! Prin tine, fiică umilă a Sionului, lui i-a plăcut să ni-l dea pe Fiul său și în el să ne dea toată iubirea sa! Ajută-ne să-l iubim, să trăim pentru el!

23/8

„Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!” (Mt 22,39)

Odată cu Botezul am primit darul de a face parte dintr-o nouă mare familie: Biserica. Aici, în iubirea pentru Tatăl, în care am fost cufundat, îmi iubesc noii mei frați și surori. Așa cum îi simt pe cei cu care am crescut în casa părinților mei, la fel îi simt și pe aceștia, ca fiind „ai mei”; sunt responsabil de ei, sunt chemat să-i iubesc și să-i fac fericiți ca pe mine... ba chiar mai mult.

24/8

„Vino și vezi!” (In 1,46)

Filip, care răspunsese de curând la chemarea lui Isus, se afla acum printre apropiații Învățătorului. El i-a propus această nouă formă de viață lui Natanael, apostolul pe care îl sărbătorim astăzi cu numele de Bartolomeu. Se gândea că și el, cunoscător al Scripturilor, va fi cucerit de Isus.

25/8

„Tu ai cuvintele vieții veșnice.” (*In* 6,68)

Tu, Isuse, ai cuvinte care depășesc orizontul mic și întunecat al acestei vieți. Ele îmi dau speranță și seninătate atunci când văd doar motive de plâns. Ele îmi dau putere să iubesc chiar și atunci când totul pare zadarnic și imposibil. Îmi dau bucuria de a mă face un dar pentru ceilalți, începând cu cei mai apropiați mie. Ele îmi dau viața ta, Isuse. Ți mulțumesc că îmi vei vorbi din nou astăzi la Sfânta Liturghie.

26/8

„Nu vă temeți!” (*Mt* 10,28)

Medităm astăzi la chipul spiritual al unei tinere contemporane multora dintre noi, al cărei destin pământesc este redat atât de bine de sintagma „crin însângerat”. Lupta ei martirică a fost pregătită prin credința sa, care pentru ea a însemnat dăruire lui Dumnezeu și golire de sine. Iar în momentul crud al martiriului său, știa că sufletul ei era mai prețios decât trupul. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a dăruit-o. Suntem încântați că sfințenia ei a crescut pe meleagurile noastre și că a fost vizibilă atâtor oameni care au putut să dea mărturie despre ea. Exemplul ei să inspire și alte vieți!

27/8

„Dumnezeu Tatăl nostru... să vă mângâie inimile.” (*2Tes* 2,16.17)

Sfânta Monica, după ce s-a rugat ani de zile pentru fiul ei Augustin, a avut fericirea să-l vadă creștin și preot. De asemenea, Sfântul Paul s-a rugat pentru credincioșii din Tesalonic, pentru ca aceștia să fie mângâiați în persecuția lor, iar pentru unii dintre ei, ca să fie luminați în confuzia și teama lor în fața presupusei apropieri iminente a vremurilor din urmă și a revenirii Domnului.

28/8

„Înăuntru sunteți plini de ipocrizie.” (*Mt* 23,28)

Isus le dezvăluie fariseilor și cărturarilor cum este inima lor. Ea nu poate fi plăcută lui Dumnezeu, fiindcă ei pretind că sunt evlavioși și sfinți. În schimb, rămân atașați de bogățiile acestei lumi și încearcă pe toate căile să-și satisfacă vanitatea și mândria. Ei au nevoie de convertire!

29/8

„Nu-ți este permis s-o iei pe soția fratelui tău.” (*Mc* 6,18)

Ioan Botezătorul nu vrea să-l înșele pe Irod. El știe că toate cuvintele pe care le rostește nu sunt plăcute regelui, dar sunt plăcute, ba chiar dorite de Dumnezeu.

30/8

„Cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat untdelemn.” (*Mt* 25,4)

Parabola ta, Isuse, mă face atent și vigilent. Cu harul tău, voi fi gata să te întâlnesc, să mă las călăuzit de tine, să-mi ocup timpul și să-mi folosesc capacitățile pentru a te iubi pe tine, cel care vii să ne primești în sărbătoarea veșnică.

31/8

„Unuia i-a dat cinci talanți.” (Mt 25,15)

Isuse, care oferi încredere discipolilor tăi, îți mulțumesc că mă tratezi și pe mine ca pe unul care poate lucra pentru împărăția ta. Îți mulțumesc că fidelitatea ta este cea care va lucra zilnic în viața mea, astfel încât să trăiesc pentru tine și să aduc roadele pe care tu le dorești.

1/9

„Cele care ies din om, acelea îl fac pe om impur.” (Mc 7,15)

Înțelepciunea ta, Isuse, îmi luminează inima. Înlăuntrul ei apar uneori „lucruri” care nu sunt specifice unui copil al lui Dumnezeu. Acestea mă fac să nu-i fiu plăcut lui și să devin antipatic pentru oameni. Impuritatea, lăcomia, înșelăciunea, invidia și mândria ruinează și distrug prietenii și familiile. Purifică-mă, Isuse!

2/9

„M-a trimis să duc săracilor vestea cea bună.” (Lc 4,18)

Isus a găsit în Scriptura pe care o asculta și o citea în sinagogă voința Tatălui, revelația misiunii care îi fusese rezervată. Și eu găsesc în cuvântul pe care mi-l oferă Biserica semnele iubirii Tatălui, care mă călăuzește ca pe unul dintre copiii săi și mă trimite să fiu un vestitor bucurios al iubirii sale.

3/9

„Cuvântul lui era spus cu autoritate.” (Lc 4,32)

Cuvântul lui Isus are autoritate, pentru că el trăiește ceea ce spune. Chiar și un tată sau o mamă, atunci când ascultă de Isus, are autoritate în fața copiilor. Și tu, și eu, atunci când ascultăm de Domnul, suntem demni de încredere și credibili.

4/9

„Ridicându-se îndată, ea îi servea.” (Lc 4,39)

Isus o vindecase într-adevăr pe soacra lui Petru. Ea nu numai că se ridicase din pat vindecată, ci își regăsise bucuria de a-i sluji pe Isus și ucenicii săi: intrase în adevărata viață, cea a Tatălui, care este dăruire de sine.

5/9

„De acum înainte vei fi pescar de oameni.” (Lc 5,10)

Atunci când ne punem cu umilință în fața lui Isus, asemenea lui Petru pe lac, după pescuirea neașteptată, el poate da vieții noastre o nouă valoare: din oameni care trudes pentru realități care au un sfârșit, el ne poate face colaboratorii săi. Uniți cu Isus, vom salva oamenii de ceea ce duce la moarte, pentru ca ei să primească viața lui Dumnezeu.

6/9

„Vinul nou trebuie pus în burdufuri noi.” (Lc 5,38)

Cine știe, poate că viața mea de credință este un burduf vechi... Când lipsește bucuria, probabil e semn că Mirele nu mai are niciun loc în viața mea. Isuse, îți mulțumesc că mă ajuți să mă schimb și să iau noi decizii, să adopt noi obiceiuri, pentru ca tu să fii prezent în viața mea și să mă umpli cu vinul nou, care este Duhul tău de iubire, de bucurie, de pace...

7/9

„Fiul Omului este stăpânul sâmbetei.” (Lc 6,5)

Odihna sabatului devenise mai importantă decât scopul pentru care Dumnezeu o lăsase: bucuria omului. Pe de altă parte, discipolii, ascultându-l pe Isus, experimentau o nouă libertate. Nu era libertatea de a încălca cu aroganță prescrierile lui Dumnezeu, ci aceea care le permitea să-l iubească mereu pe om, știindu-se continuu iubiți de Tatăl. Isuse, acum cuvântul tău este adevărata lege!

8/9

„Le-a poruncit să nu spună nimănui.” (Mc 7,36)

Oare Isus nu ar vrea să vorbim despre lucrarea sa în noi sau în jurul nostru? Uneori, la cererea cuiva, el ne cere să facem și aceasta, fiindcă ajută la edificarea fraților noștri în credință. Însă nu este primul mod de a da mărturie despre el. Cel mai sigur este să ne unim cu el în ofranda sa către Tatăl. Viața noastră va vorbi.

9/9

„Întinde-ți mâna!” (Lc 6,10)

Isus îi provoacă pe adversarii săi, care nu permiteau ca un bolnav să fie îngrijit în zi de sabat. Dacă vindecarea ar fi fost opera unui om, ar fi putut și ar fi trebuit să o facă ei înșiși în zilele precedente. Dacă Isus o face acum, este pentru că puterea iubitoare a Tatălui lucrează în el. Cine îl poate împiedica?

10/9

„Isus a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu.” (Lc 6,12)

Isus petrece toată noaptea în rugăciune, iar dimineața îi alege dintre discipoli pe cei doisprezece apostoli. A fost o alegere importantă, pentru că pe predicarea și mărturia lor se va construi Biserica, destinată să unească toate popoarele în noul popor al lui Dumnezeu. Noaptea este un timp prețios și rodnic de rugăciune.

11/9

„Fericiți voi, cei săraci.” (Lc 6,20)

Cine se află printre acești sărmani binecuvântați? Cel care se mulțumește cu ceea ce are, fără să-i invidieze pe cei care au mai mult. Cel care are drept garanție pentru astăzi și pentru ziua de mâine pe Tatăl, care știe de ce avem nevoie; cel care împarte ceea ce are; cel care, afectat financiar, nu blestemă, ci continuă să-l considere pe Domnul ca fiind bunul cel mai de preț pe care îl are, privind cu milă spre cei care înfăptuiesc fraude. Inima lui liberă și senină experimentează împărăția cerurilor.

12/9

„Faceți bine fără să așteptați nimic.” (Lc 6,35)

Astfel vom fi una cu Tatăl, vom fi adevărații lui fii, căci el este iubire adevărată și gratuită. Locuind în inima Tatălui, vom fi binecuvântați chiar și atunci când ne vom lipsi de lucruri bune și necesare. Ne va ajuta să păstrăm în inimă și pe buzele noastre numele Mariei, mama care mijlocește pentru noi.

13/9

„Discipolul nu este superior învățătorului...” (Lc 6,40)

Îți mulțumim, Isuse, singurul nostru învățător! Ești vrednic de a fi imitat și urmat, căci tu ești călăuza sigură și lumina adevărată. Voi încerca să învăț de la tine umilința și iubirea față de toți. Ochii mei vor fi mereu ațintiți asupra ta.

14/9

„Oricine crede în el să aibă viața veșnică.” (In 3,15)

Isuse, în sărbătoarea de astăzi te contemplăm pe cruce! Acoperit de sânge, agonizând, abandonat... Cred în tine, care faci din suferința și moartea ta un act de iubire pentru noi, păcătoșii. Astfel, crucea ta a devenit un pom al vieții. Întemeindu-mi viața pe tine, voi sta departe de păcat, în iubirea eternă a lui Dumnezeu.

15/9

„Dar voi cine spuneți că sunt eu?” (Mc 8,29)

Tu, Isuse, ești Cristosul care s-a lăsat insultat, biciuit și răstignit fără să deschidă gura, fără să se plângă sau să se revolte. Tu ești Cristos cel înviat din morți, pentru ca eu să pot trăi viața ta înviată chiar și acum. Te urmez pentru a mă dăruie, împreună cu tine, Tatălui.

16/9

„Isus a mers cu ei.” (Lc 7,6)

Isus pornește la drum împreună cu niște lideri evrei, care îl roagă să meargă la centurion pentru a-l vindeca pe servitorul său. Acesta din urmă îi ajutase să construiască sinagoga. Nu această faptă „merită” vindecarea, ci credința lui mare și umilă în cuvântul lui Isus. Isus ar vrea să vadă această credință și la acei lideri, dar și în mine.

17/9

„Toți îl glorificau pe Dumnezeu.” (Lc 7,16)

Isus s-a adresat tânărului mort, spunându-i: „Ridică-te!” Acesta s-a ridicat și a început să vorbească. Ce minunat! Toți cei prezenți recunosc că este lucrarea lui Dumnezeu și, prin urmare, că Dumnezeu este prezent în Isus. Tu, Isuse, ești gloria lui Dumnezeu!

18/9

„Înțelepciunea a fost recunoscută de către toți fiii ei.” (Lc 7,35)

Lucrarea lui Ioan Botezătorul și iubirea exercitată de Isus sunt apreciate de oamenii săraci, simpli și umili, deși păcătoși. Dacă autoritățile nu-l recunosc nici pe Ioan, nici pe Isus ca trimiși ai lui Dumnezeu, este un semn că nu pot și nu trebuie să fie ascultați.

19/9

„Credința ta te-a mântuit.” (Lc 7,50)

Păcătoasa căreia Isus îi adresează acest cuvânt și care stă plângând la picioarele lui, pe care le sărută și le unge cu parfum, și-a manifestat adorația față de el. De la el aștepta ceea ce numai Dumnezeu poate da: iertare și pace. Și eu, Isuse, vin astăzi la tine cu această credință umilă și curajoasă, alcătuită din multe gesturi de afecțiune și adorație.

20/9

„Cristos a înviat din morți.” (1Cor 15,20)

Apostolul Paul afirmă cu tărie și încredere că Isus a înviat din morți. El însuși l-a întâlnit și l-a auzit cu propriile urechi pe drumul spre Damasc. Isus înviat continuă să se manifeste atunci când încercăm să acceptăm cuvântul său cu iubire și credință. Îți mulțumesc, Isuse, care ești cu noi, astăzi și întotdeauna!

21/9

„Urmează-mă!” (Mt 9,9)

Îți mulțumesc, Isuse, pentru privirea predilectă pe care ai avut-o pentru Matei. Ai avut aceeași privire și pentru mine, iar eu nu ți-am putut rezista. Îți mulțumesc pentru darul de a-ți cunoaște iubirea și de a răspunde la ea. Mi-a fost greu să accept chemarea ta și să fac pașii pentru a lăsa totul în urmă, dar acum sunt fericit. Îți mulțumesc că, pentru cei care lasă totul pentru tine, tu te faci totul pentru ei.

22/9

„Cine mă primește pe mine... îl primește pe acela care m-a trimis.” (Mc 9,37)

Ca în duminica precedentă, Isus ne repetă vestirea morții și învierii sale și vrea să convertească modul nostru de gândire. Cum te voi primi, Isuse, și cum îl voi primi pe Dumnezeu în viața mea? Îi voi primi pe cei mici pe care îi iubești, pe cei pentru care ți-ai dat viața. Îi voi primi și mă voi îngriji de cei săraci, personal și în colaborare cu numeroasele asociații care au apărut pentru acest scop în Biserica ta.

23/9

„Celui care are i se va mai da.” (Lc 8,18)

Isus ne spune că, trăind cuvântul său, aducem lumină și pace celor pe care îi întâlnim. Vom primi astfel diverse daruri spirituale de la el, ducând mai departe iubirea sa în beneficiul tuturor. Ce veste bună! Îți mulțumim, Isuse!

24/9

„Frații mei sunt aceștia...” (Lc 8,21)

Ne este greu să credem acest lucru... Totuși, și tu, și eu ne putem simți frați și surori ai lui Isus atunci când acceptăm cuvântul său și încercăm să-l trăim: ne aflăm în deplină comuniune cu el, împărtășind gândurile și sentimentele sale. Mulțumim!

25/9

„Să nu luați nimic la drum.” (Lc 9,3)

Isus dă indicații radicale pentru a-i determina pe ai săi să se abandoneze în mâinile Tatălui. Încrederea în el este fundamentală pentru apostoli, trimiși să anunțe, prin cuvinte și semne, iubirea sa. Această încredere îi va menține liberi în inimă și docili față de Duhul Sfânt, care va interveni cu putere pentru a elibera, a vindeca și a da o viață nouă: viața de copii ai lui Dumnezeu.

26/9

„Toate sunt deșertăciune.” (Qoh 1,2)

Toate realitățile pământești, lucrurile din această lume, au un sfârșit. Însăși viața noastră se va sfârși pe acest pământ, dar nu și în inima lui Dumnezeu! Dimpotrivă, încă de pe acum prezența și iubirea sa umplu de sens și eternitate fiecare clipă, fiecare efort, fiecare bucurie și fiecare suferință. Totul este transformat! Însă fără el totul este deșertăciune, zadarnic, gol.

27/9

„Fiul Omului trebuie să sufere multe.” (Lc 9,22)

Pentru ucenicii lui Isus, acesta era un adevăr nou, greu de acceptat: Isus nu era un rege Mesia care să lupte, să învingă, să domine și să fie servit. Pentru noi, care îi cunoaștem din evanghelie viața, există încă o dificultate: să acceptăm să trăim așa cum a trăit Isus, iubindu-i pe frații săi și dându-se lor într-o slujire umilă și fidelă.

28/9

„Amintește-ți de cel care te-a creat.” (Qoh 12,1)

Este un cuvânt al lui Dumnezeu adresat tinerilor, după ce aceștia au fost invitați să fie bucuroși și să urmeze dorințele bune ale inimii. Să nu uităm însă că judecata lui Dumnezeu va veni peste toate cele trăite. Creatorul și Tatăl nostru este sursa adevăratei iubiri și a păcii.

29/9

„Oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu...” (Mc 9,41)

Prin acest cuvânt, Isus declară cât de mult îi iubește pe ai săi. Căci oricine va fi generos cu ei, chiar și cu un pahar de apă, își va primi „cu adevărat” răsplata. Îți mulțumim, Isuse, pentru cei care îi susțin material și spiritual pe cei care slujesc în împărăția ta. Îți mulțumim pentru răsplata sigură a bucuriei și a binecuvântării tale.

30/9

Calendar 2024

„Să fie numele Domnului binecuvântat.” (*Iob 1,21*)

Iob, greu încercat de suferință, îl binecuvântează pe Dumnezeu, care este întotdeauna Tată. Și eu sunt invitat să fac acest lucru. În acele momente nu va fi ușor să-l binecuvântezi pe Dumnezeu, dar știu prin credință că Tatăl mă iubește întotdeauna, chiar dacă nu înțeleg. Încredințându-mă lui, primesc întotdeauna pace și seninătate.

1/10

„S-au împlinit zilele.” (*Lc 9,51*)

„... înălțării sale”. Isus începe pelerinajul spre Ierusalim. Nu e la fel ca în celelalte dăți. El știe că acesta e cel final, e adevăratul pelerinaj. De data aceasta, va ajunge nu la templul lui Dumnezeu, ci la Dumnezeu însuși, care îl așteaptă în ceruri. Zi de zi îl voi însoți, oferindu-mă împreună cu el Tatălui.

2/10

„Îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu.” (*Mt 18,10*)

Îi mulțumim Tatălui care ne ajută în momentele dificile ale vieții. Fiecare dintre noi este vegheat de el grație îngerilor pe care îi trimite. În mod special, cei care sunt asupriți și disprețuiți, cei mici, nu trebuie să se rușineze, pentru că ei au un reprezentant în fața lui Dumnezeu.

3/10

„Rugați-l deci pe Domnul secerișului.” (*Lc 10,2*)

Isus îi trimite pe cei șaptezeci și doi de ucenici să pregătească sosirea sa, la fel cum fac regii pământului. Șaptezeci și doi sunt mulți, dar nu suficienți. De aceea, prima lor misiune va fi să se roage ca Tatăl să trimită cât mai mulți. Nu ei sunt cei care trebuie să-i caute. Ei se vor încrede în Tatăl și pentru acest lucru.

4/10

„Vai ție, Corazin, vai ție, Betsaida!” (*Lc 10,13*)

Isus trebuie să certe cetățile care, după ce au primit darul vizitei sale, nu au fost capabile să răspundă cu roadele de convertire și de iubire. Câte daruri îmi oferă Isus și mie, prin Biserica sa sfântă: cuvântul său, trupul său sfânt, comuniunea cu frații... Duhule Sfinte, ajută mă să nu primesc fără folos aceste daruri, ci să le fac să rodească pentru venirea împărăției sale!

5/10

„Tu poți toate.” (*Iob 42,2*)

Iob recunoaște că înțelepciunea lui Dumnezeu o depășește cu mult pe a lui; într-adevăr, el este forțat să-și recunoască propria ignoranță. Și recunoaște că Dumnezeu nu este doar înțelept, ci și puternic. Niciun plan nu este imposibil pentru el. Ceea ce spune Iob e valabil și pentru mine. În fața cuvântului lui Dumnezeu, nu pot decât să închid gura și să ascult.

6/10

Calendar 2024

„Oricine își lasă femeia și se căsătorește cu alta comite adulter.” (Mc 10,11)

Ce mare mister este familia! Isus o ia în serios, conform planului lui Dumnezeu. Omul, din cauza incapacității sale de a iubi, consideră imposibilă căsătoria indisolubilă și cere excepții și derogări. Să continuăm să ne rugăm, pentru ca iubirea sfântă și adevărată să rămână pe pământ.

7/10

„Unui samaritean, văzându-l, i s-a făcut milă.” (Lc 10,33)

Sfântul Rozariu ne ajută să medităm la viața lui Isus în lume: el este samariteanul care vine în ajutorul omului rănit și ruinat, lipsit de bucurie din cauza tâlhăriei păcatului. Isus ne vede răniți și vine în ajutorul nostru. Ne duce la hanul pe care l-a construit, Biserica, și face ca mereu cineva să aibă grijă de noi pentru a ne reda viața. Ajutați de Maria, ne facem disponibili pentru ca Isus să poată continua să-și dăruiască compasiunea și prin noi.

8/10

„Maria... asculta cuvântul lui.” (Lc 10,39)

Este o scenă emoționantă. Isus are nevoie de îmborsărire, dar cum putem să i-o oferim, dacă nu suntem mai întâi hrăniți și îmborsăriți de el? Maria se hrănește cu cuvântul pe care îl rostește Isus, apoi se pune la dispoziția lui și îi oferă nu doar o bucată de pâine, ci propria viață.

9/10

„Isus se afla într-un loc oarecare și se ruga.” (Lc 11,1)

Isus credea că este singur, dar discipolii l-au văzut. L-au văzut rugându-se și au devenit curioși. Cum se roagă? Cum se face că, atunci când se roagă, fața i se luminează? Ne putem ruga și noi ca el? Ei îl întreabă și el le răspunde. Vom fi capabili să spunem „Tată” așa cum o spune el?

10/10

„Cereți și vi se va da.” (Lc 11,9)

Cel care a ajuns să-l cunoască pe Tatăl și să i se închine, cel care i-a oferit viața pentru a trăi așa cum dorește el, poate de asemenea să ceară. Ce va cere, dacă nu doar ceea ce ajută la manifestarea împărăției și a slavei sale? Îl vom vedea pe Dumnezeu la lucru, mai întâi de toate în inimile noastre, care au devenit capabile să dorească să trăiască doar iubirea sa.

11/10

„Dacă vine unul mai puternic decât el...” (Lc 11,21)

„... îi smulge armele”. O luptă decisivă. În casa ocupată de inamic intră unul mai puternic. Acesta învinge, golește casa, o renovează și-și face locuință acolo. Casa este inima mea. Cei care o ocupă o distrug și provoacă suferință. Vine unul mai puternic. Vii tu, Isuse! Cel de dinainte trebuie să plece. Rămâi, Isuse! Vreau să rămâi ca unicul meu stăpân.

12/10

Calendar 2024

„Fericiți sunt aceia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu.” (Lc 11,28)

Fericiți, adică apropiați de Dumnezeu, sunt cei care se hrănesc cu cuvântul său, care devine programul lor de viață. Cu adevărat fericiți, plini de veșnicie, sunt cei care se cufundă în cuvântul înțelepciunii și al tandreței, un cuvânt care blestemă păcatul și binecuvântează. Într-un cuvânt, caută să-l salveze pe păcătos. Binecuvântată ești tu, Marie, de la care mă inspir și prind curaj.

13/10

„Isus, privindu-l fix, l-a îndrăgit.” (Mc 10,21)

Privirea lui Isus este pătrunzătoare: intră în inimă, așezând acolo sfințenia. Iată-l, vine ca o săgeată, lovind privirea celor care caută viața. Și ce se întâmplă? Acea inimă, atinsă de iubirea lui Isus, este deja ocupată. În ea sunt lucruri fără valoare, dar suficiente pentru a întrerupe relația care mântuiește. Isuse, fixează-ți privirea asupra mea: eu îți voi răspunde.

14/10

„Aici este unul mai mare decât Iona.” (Lc 11,32)

Iona nu a fost mare: de fapt, chemat să fie profet, mai întâi s-a nesupus cu nerușinare, apoi s-a convertit, dar nu și-a însușit milostivirea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, cei fără de Dumnezeu l-au ascultat și i s-au supus. Isus este de la început un fiu ascultător, angajat să exercite milostivirea Tatălui. De ce nu-l ascultăm?

15/10

„Noi așteptăm din credință speranța justificării.” (Gal 5,5)

Astăzi, Sfânta Tereza ne ajută prin exemplul ei să ne sprijinim pe credință, așa cum e proclamată ea de Sfântul Paul. Nu este vorba de credință în faptul că facem practici pioase, ci în iubirea pe care Isus a avut-o și o are pentru noi până la a muri pe cruce. Isus în inima noastră este cel care ne face dreți, adică plăcuți Tatălui.

16/10

„În schimb, rodul Duhului este iubirea.” (Gal 5,22)

Sfântul Paul ne deschide ochii asupra celor două moduri posibile de a trăi: cel după trup și cel după Duh. Primul mod este trăit de cei care nu l-au cunoscut pe Isus, al doilea de cei care, influențați de el, au primit suflarea sa de viață. Și puteți vedea asta, nu-i așa? Aceștia sunt purtători de bucurie, pace, iubire și chiar de răbdare și stăpânire de sine, adică de cumpătare, puritate, de stăpânire în vorbire și în mâncare.

17/10

„Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.” (Ef 1,3)

Începem lectura noastră din *Scrisoarea către Efeseni*. Apostolul începe să scrie binecuvântându-l pe Dumnezeu, Tatăl lui Isus, care și-a îndreptat privirea spre noi și ne-a dorit în inima sa sfinți și fără pată. Motivele pe care le avem pentru a-l binecuvânta pe Dumnezeu sunt infinite și ele cresc odată ce începem să-l cunoaștem pe Isus, care a primit totul de la Tatăl și împărtășește totul cu noi.

18/10

„A ales alți șaptezeci și doi.” (Lc 10,1)

Doisprezece sunt cu siguranță puțini. Isus găsește o mulțime ca ei, șaptezeci și doi. Astăzi am putea spune că Isus vrea să încredințeze nu doar preoților, ci și ție misiunea de a duce tuturor vestea cea bună că se poate trăi ca în împărăția cerurilor, adică ascultând de iubirea Tatălui, care vede pe pământ doar copii ai săi. Ești pregătit?

19/10

„Cel care va spune blasfemii împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat.” (Lc 12,10)

Cine are curajul de a rosti blasfemii împotriva Duhului Sfânt? Este cel care, știind că Isus este mântuitorul trimis de Tatăl, îl respinge în mod conștient. De ce nu va fi iertat? Simplu: pentru că nici măcar nu recunoaște că este păcătos, nu vrea mântuirea, nu dorește iertarea, iar dacă ar vrea, la cine s-ar duce? Nu ar găsi pe nimeni altcineva care să-l ierte, să-l mântuiască.

20/10

„Potirul pe care-l beau eu îl veți bea.” (Mc 10,39)

Ucenicii au răspuns că vor să bea potirul lui Isus. Ei știi ce înseamnă acest lucru: să participe la suferința lui. Iar Isus confirmă: veți participa. Va exista o cruce pentru fiecare dintre noi. Aceasta va fi modalitatea de a fi la dreapta și la stânga sa, modalitatea de a domni cu el.

21/10

„Ne-a readus la viață împreună cu Cristos.” (Ef 2,5)

Sfântul Paul continuă să-l binecuvânteze pe Dumnezeu pentru minunile pe care le-a făcut în noi când ne-a pus în relație cu Fiul său. Și aruncă o privire asupra trecutului, când eram cu toții păgâni, dăruți celor mai reprobabile vicii. Venirea lui Isus și a Duhului său ne-a transformat cu adevărat, astfel încât acum nu mai trăim numai o viață biologică, ci una divină, sfântă, spirituală, bogată în iubire și bucurie. Vom avea grijă să nu ne întoarcem la viața dinainte!

22/10

„Să fie coapsele voastre încinse și luminile aprinse.” (Lc 12,35)

Celor care se angajează să caute împărăția lui Dumnezeu, Isus le oferă o serie de îndemnuri. Unul dintre acestea, care revine adesea, este acela de a fi vigilenți. De ce? Suntem mereu tentați de modul de viață al celor care îl exclud pe Dumnezeu. „Fiți gata!” este invitația de a fi ca Noe, care nu i-a imitat pe alții, ci a rămas ferm în a face voința pe care Tatăl i-a dezvăluit-o.

23/10

„Fiul Omului va veni la ora la care nu vă gândiți.” (Lc 12,40)

Mai multă vigilență. Isus este mereu prezent, așa cum a spus, dar cei care nu-l văd îl consideră departe. La fel și eu... Să ne reamintim nouă înșine și celorlalți că el „vine”, pentru ca noi să ne angajăm să ascultăm de el și să ne trăim viața slujind-l.

24/10

„Am să fiu botezat cu un botez.” (Lc 12,50)

Despre ce vorbești, Isuse? Unde vei fi scufundat? Vei intra în suferința morții, pentru a ieși din ea cu o viață diferită, nouă, minunată. Și noi, discipolii tăi, vom participa la ea. Vor fi unii care ne vor aduce suferința și moartea, pentru că suntem ai tăi, dar tu ne vei învia pentru totdeauna.

25/10

„Îngăduindu-vă unii pe alții în iubire.” (Ef 4,2)

Îndemnul Apostolului sunt valoroase. El vrea să fim foarte activi în împărăția lui Dumnezeu, care este opusă împărățiilor lumii. În ea, iubirea prevalează întotdeauna. Este modul de viață care ne distinge și care dezvăluie prezența lui Dumnezeu Tatăl.

26/10

„Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta.” (Lc 13,8)

Isus vorbește în parabole, astfel încât numai cei care îl iubesc să înțeleagă. Cei care îl iubesc pe Isus înțeleg că el este slujitorul care își asumă o osteneală suplimentară, osteneala pătimirii și a morții, pentru ca poporul să rodească, pentru ca Biserica să se nască. Îmi dau seama că Tatăl are răbdare și cu mine și că voi fi și eu hrănit cu iubirea lui Isus, care moare pentru mine.

27/10

„Curaj, ridică-te, te cheamă!” (Mc 10,49)

Îmi imaginez bucuria celui orb care l-a chemat pe Isus și la care s-au răstît mulți. Acum, Isus însuși este cel care îl cheamă. Este orb, cerșetor, marginalizat, dar are credință. Acest lucru îi atrage atenția lui Isus. Credința orbului l-a salvat de la a fi aservit gândirii tuturor, adică a păcătoșilor, și astfel s-a apropiat mai mult pentru a-l asculta pe Isus.

28/10

„Toată mulțimea căuta să-l atingă.” (Lc 6,19)

Atingerea lui Isus. Unii ar spune: Ce emoție! Alții, ce vindecare! Iar eu zic: Nu numai că pot să-l ating, ci pot chiar să mă hrănesc cu el. Îmi vindecă trupul și sufletul, vindecă relațiile și întreaga lume primește har atunci când eu mănânc trupul lui Cristos.

29/10

„Este asemenea cu plămada.” (Lc 13,21)

Nu vezi drojdia decât atunci când este în sertar. Când este în aluat, nu o vezi, dar abia atunci își face lucrarea, își manifestă minunea prezenței sale. Împărăția lui Dumnezeu, pe care o trăiești păstrându-l pe Isus în inima ta, nu o vede nimeni, dar „dă mult rod” atunci când începi să iubești din iubire pentru Domnul.

30/10

„Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă.” (Lc 13,24)

Ușa ta este într-adevăr îngustă, Isuse! Tu însuși ești ușa atunci când ești pe cruce. A mă strădui. Ce presupune asta? Nu mă voi plânge de oboseală, nici de umilințe, nu voi ceda tentației de a judeca și de a acuza, nici celei de a mă îngrijora pentru sănătatea și reputația mea.

31/10

„Iată, eu scot diavoli și săvârșesc vindecări.” (Lc 13,32)

Aceasta este voința Tatălui pentru Isus. El nu se lasă înspăimântat de dușmănia lui Irod. Cel care face voința lui Dumnezeu nu se poate teme de oameni. Irod este o vulpe, care acționează cu o viclenie chiar răuvoitoare, dar cel care face voia Tatălui nu se folosește de inteligență pentru a se îngrijora. El se folosește de credință doar pentru a se abandona Tatălui cu seninătate.

1/11

„Mântuirea aparține Dumnezeului nostru și mielului.” (Ap 7,10)

Este vocea plină de exaltare a unei „mulțimi imense”, la care se adaugă și vocile noastre. Suntem mântuiți datorită Dumnezeului și Tatălui nostru și datorită Mielului. Suntem mântuiți de rău și de cei care îl provoacă, de Cel Rău; suntem mântuiți de a nu fi complicii lui; suntem mântuiți de păcatul care ne-a ruinat deja viața. Vom cânta bucuria cu glas deplin astăzi, în unire cu mulțimea sfinților!

2/11

„Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.” (In 6,40)

Ce se întâmplă cu cei dragi decedați și ce se va întâmpla cu noi când va veni „ziua aceea”? Noi nu ne facem griji, pentru că suntem de la Domnul. El ne răspunde cu cuvinte pe care nu le putem înțelege. Ce înseamnă „înviere” și „ziua de apoi”? Nu știm, dar sunt cuvinte care ne dau speranță, încredere și seninătate.

3/11

„Prima este: Ascultă, Israele!” (Mc 12,29)

Isuse, tu îi răspunzi cărturarului care întreabă căreia dintre multele porunci să-i dea prioritate. Tu știi că cel care ascultă începe să iubească, pentru că primul pas al iubirii este tocmai acela de a asculta. El va asculta toate poruncile lui Dumnezeu, dar le va respecta cu iubirea celui care continuă să asculte pe cel care vorbește, adică pe Dumnezeu care este iubire.

4/11

„Vei fi răsplătit la învierea celor dreți.” (Lc 14,14)

Ce recompensă? Cea pe care o vei primi pentru iubirea ta gratuită și neașteptată. Atunci când dăruiești gratuit iubirea, dezvălui identitatea fundamentală a lui Dumnezeu, îl faci cunoscut, iar el îți va fi recunoscător.

5/11

„Veniți, deja este gata!” (Lc 14,17)

Isus îi spune o parabolă celui care a exclamat: „Ferice de cel care va sta la masă în împărăția lui Dumnezeu!” Ferice de cel care acceptă invitația și nu găsește nicio scuză pentru a face altceva! Aceștia vor fi cei care nu se așteaptă să fie invitați, pentru că știu că sunt sărmani și păcătoși. Ei sunt cei care vor umple sala de ospăț.

6/11

„Multă lume mergea după Isus.” (Lc 14,25)

Ei au înțeles că vorbele lui erau înțelepciune divină: nu-l puteau părăsi. El însă vrea să-i ajute să-și purifice intențiile. De ce îl urmez pe Isus? Aștept de la el ceva care să mă satisfacă sau vreau să mă ofer lui pentru a contribui la realizarea planurilor sale?

7/11

„Bucurați-vă împreună cu mine.” (Lc 15,6)

„... căci mi-am găsit oaia”. Lui Isus îi pasă ca noi să cunoaștem adevărata față a lui Dumnezeu. De această cunoaștere depinde tot comportamentul nostru față de ceilalți. Prima lumină a feței lui Dumnezeu este milostivirea. Aceasta nu ne poate surprinde, deoarece și noi ne bucurăm cu păstorul care aduce acasă oaia și cu femeia care recuperează moneda prețioasă.

8/11

„Patria noastră este în ceruri.” (Fil 3,20)

Creștinii din Filipi știu deja că au cartea de identitate pregătită, fără dată de expirare, a unei națiuni minunate. De acolo va veni atât de aproape de noi Regele, Domnul Isus Cristos, pentru a ne salva de sub dominația patimilor și a ne conforma cu el. Bucuria se citește deja pe fețele noastre.

9/11

„Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica.” (In 2,19)

Un templu de piatră nu poate fi înviat, ci poate fi reconstruit. Templul, locul în care Dumnezeu este prezent, este trupul lui Isus. El va învia după ce ei îl vor distruge. Să începem să iubim acel templu, să intrăm în el, să locuim în el!

10/11

„A pus mai mult decât toți cei care pun în caseta pentru ofrande.” (Mc 12,44)

Isus ne învață să ne folosim ochii într-un mod nou, să observăm ce se întâmplă în inima celor care săvârșesc o acțiune. În inima văduvei sărace se întâmplă ceea ce nu se întâmplă în inima celor bogați. Ceea ce face ea este un act de credință, care face să-l vedem pe Dumnezeu ca pe un Tată. Gestul celor bogați, care aruncă monede de aur, nu ne face să-l cunoaștem pe Dumnezeu, ci falsa lor generozitate lipsită de consecințe.

11/11

„Ar fi mai bine pentru el dacă ar fi aruncat în mare, decât să scandalizeze chiar și numai pe unul dintre aceștia mici.” (Lc 17,2)

Calendar 2024

Isus nu îndeamnă la crimă, ci ne invită să ne gândim serios la consecințele acțiunilor noastre. Dacă ne-am comporta sau am vorbi în așa fel încât să dăm o mărturie greșită despre Dumnezeu sau despre Isus, pentru a împiedica credința cuiva, am fi vrednici de iad: ar fi mai bine să murim de o moarte violentă. Vom veghea la căile și la cuvintele noastre.

12/11

„Suntem servitori inutili.” (Lc 17,10)

Niciun servitor nu este inutil, dimpotrivă! Adevăratul servitor se consideră întotdeauna un slujitor și nu caută niciodată să fie stăpân, nici măcar al propriei vieți. Isuse, iată-mă! La fel ca mama ta, vreau și eu să fiu mereu la dispoziția ta pentru a dăruia fraților și surorilor mele iubirea ta atentă și plină de bucurie.

13/11

„Unul dintre ei s-a întors glorificându-l pe Dumnezeu.” (Lc 17,15)

Era unul dintre cei zece care strigaseră la Isus pentru a-l implora să-l vindece. Când și-a dat seama că trupul său a fost vindecat, s-a despărțit de ceilalți nouă. I-a lăsat să plece și s-a întors. Și-a dat seama că Isus este mai mult decât un vindecător, așa cum gândea. Este unul căruia merită să-i încredințeze întreaga viață și să se lase condus de el.

14/11

„Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” (Lc 17,21)

Împărăția lui Dumnezeu nu este un loc, deci nu are granițe. Este o viață nouă. Domnul Isus domnește în viața interioară și exterioară a celor care se lasă conduși de el. În relațiile dintre oameni, în care se trăiește cuvântul său, acolo domnește Domnul.

15/11

„Așa va fi în zilele Fiului Omului.” (Lc 17,26)

Isus compară timpul său cu acela în care a trăit Noe: observă că oamenii se comportă în același mod. Ei nu au ținut cont de ceea ce a spus Noe, un om drept și ascultător față de Dumnezeu. Astăzi, ei nu-l iau în seamă pe Isus și nu acordă atenție cuvintelor și invitațiilor sale la convertire. Atunci, potopul. Astăzi?

16/11

„Când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?” (Lc 18,8)

Isus aduce iubire, dar caută credință. De ce? Iubirea sfântă nu este cea a inimii bune a omului. Ea este, în schimb, rodul pomului hrănit de rădăcinile credinței. De aceea ne angajăm, fiecare dintre noi, să-i răspundem lui Isus și să-i spunem: Când vei veni, voi fi acolo, eu cel care cred în tine. Voi veni în întâmpinarea ta cu lampa aprinsă a credinței mele. Vino, Doamne Isuse!

17/11

„Să știți că este aproape, la ușă.” (Mc 13,29)

Isus îi pregătește pe ucenici pentru vremuri foarte grele. Ascultând profeții, el prevede distrugerea orașului sfânt, Ierusalimul. Și în același timp, anunță că această lume, atunci când nu va mai fi susținută de rugăciune și de iubirea divină, va provoca suferință și moarte pentru toți. Chiar și în această situație ne vom păstra ochii ațintiți asupra lui, care vine să ne mântuiască.

18/11

„Credința ta te-a mântuit.” (Lc 18,42)

Isus i-a spus acest lucru orbului care, la porțile Ierihonului, în fața celor care voiau să-l reducă la tăcere, a continuat să-și strige credința în el. Isus nu a trecut mai departe: știa că, având credință, acel om va merge în urma lui pe calea mântuirii. Isuse, ajută-mă să te urmez și, numai pentru asta, vindecă-mi orbirea și paralizia interioară!

19/11

„Și el este fiul lui Abraham.” (Lc 19,9)

Despre cine spune Isus acest lucru? Despre Zaheu, căpetenia vameșilor, hoț și lacom de bani. Astăzi, el se descoperă iubit de Isus și învață să iubească. El crede că Isus este de la Dumnezeu și din această credință înflorește o iubire neașteptată. Credința lui Abraham îl copleșește și-l umple. Astăzi, el este mântuit.

20/11

„Oricui are i se va da.” (Lc 19,26)

Isus încheie relatarea parabolei slujitorilor. Unul dintre ei s-a comportat ca și cum nu ar fi fost un slujitor al stăpânului său: nu s-a angajat să lucreze pentru el, deci nu este vrednic să intre în împărăție. Ceea ce i-a fost încredințat va ajunge în mâinile celui care a slujit cu credință.

21/11

„Eu vin și voi locui în mijlocul tău”. (Zah 2,14)

Dumnezeu o invită pe „fiica Sionului”, adică pe poporul lui Israel, să se bucure pentru că el însuși va locui împreună cu ei. Aceași invitație îi va fi adresată Mariei de îngerul Gabriel: „Domnul este cu tine”. Este și motivul bucuriei și al seninătății noastre: Isus este „Dumnezeu cu noi” și, de aceea, orice teamă posibilă este deja învinsă!

22/11

„Mai-marii poporului căutau să-l omoare.” (Lc 19,47)

Isus ajunge în incinta templului și aici observă totul. Ar trebui să fie doar un loc de rugăciune, dar a devenit o piață de animale pentru sacrificii. Este mai ușor pentru pelerini care vin de departe, dar impresia care se creează este că Dumnezeu are nevoie de bani: este o falsă imagine a lui Dumnezeu, chiar în templul său!

23/11

„Domnul este Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob.” (Lc 20,37)

Isus ne ajută în citirea și interpretarea Scripturii. Când Moise, în fața tufișului arzând, l-a întrebat pe Dumnezeu care este numele său, a primit răspunsul: „Dumnezeul lui Abraham, Isaac și Iacob”. Dumnezeu nu se face cunoscut printr-un cuvânt, ci prin viețile oamenilor care ascultă de el. Înseamnă că noile generații vor ajunge să-l cunoască privind-ne pe noi, care trăim cuvântul său.

24/11

„Eu sunt rege.” (*In* 18,37)

Isus se află în fața lui Pilat, care i-a pus o întrebare precisă, și el îi răspunde folosind același cuvânt. Dar prin acest cuvânt „rege”, ce au vrut să spună Pilat și Isus? Guvernatorul se gândea la dominația asupra altora, Isus se gândea la slujirea voinței lui Dumnezeu, la a-i ajuta pe oameni să se iubească unii pe alții. Astăzi, să ne bucurăm dându-i numai lui Isus titlul de „rege”, dându-i ascultare efectivă.

25/11

„Aceștia au fost răscumparați dintre oameni.” (*Ap* 14,4)

Aceștia sunt cei o sută patruzeci și patru de mii care-l urmează pe Miel și sunt fără de minciună. Ei nu s-au spurcat cu idoli din lume. Viețile lor sunt răscumpărate, readuse la frumusețea Creatorului lor. Isus ne răscumpară, ne reînnoiește, ne completează existența, oferindu-ne ceea ce nici măcar părinții noștri, cu toată iubirea lor, nu au putut să ne dea.

26/11

„Când veți auzi despre războaie..., nu vă temeți.” (*Lc* 21,9)

Ne apropiem de sfârșitul anului liturgic. De aceea, în aceste zile citim pasajele evanghelice în care Isus ne vorbește despre sfârșit. El ne asigură: sfârșitul acestei lumi nu ar trebui să ne sperie, pentru că nu suntem făcuți pentru această lume, iar această lume nu este locul nostru final. Frica noastră instinctivă este înlocuită de speranță și încredere în iubirea Tatălui.

27/11

„Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne.” (*Ap* 15,3)

Așa cântă, adresându-se Mielului, cei care l-au iubit mai mult decât orice lucru, chiar mai mult decât pe ei înșiși. Ei au biruit seducțiile plăcerilor și pe cele urmate de mulți oameni. Și noi cântăm acel cântec care continuă: „Numai tu ești sfânt și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea ta”.

28/11

„Fericiti cei chemați la ospățul de nuntă al mielului.” (*Ap* 19,9)

Ce este „ospățul de nuntă al Mielului”? O știm bine: este acea masă la care ni se oferă darul iubirii cu care Mielul și-a dat trupul și sângele. Este banchetul în care mâncăm trupul lui Cristos, pâinea binecuvântării, care ne hrănește sfințenia și ne comunică veșnicia sa.

29/11

„Cuvintele mele nu vor trece.” (*Lc* 21,33)

Calendar 2024

Totul trece, deci totul este deșertăciune. Noi însă știm că nu suntem aici pentru a dispărea, ci pentru a rămâne în inima Tatălui. Ne hrănim, așadar, cu acea hrană care rămâne, și anume cuvântul pe care Isus l-a primit și ni l-a dat. În deșert, în fața ispititorului, îi spusese: omul trăiește „prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Acest cuvânt l-a susținut și tot acest cuvânt ni-l oferă în fiecare zi.

30/11

„Părăsind barca, l-au urmat.” (Mt 4,22)

Cei doi frați au făcut același pas, fără să se întrebe unul pe celălalt. Și s-au descoperit a fi chiar mai frați decât înainte. Unul dintre ei este Andrei, fiul lui Zebedeu. Astăzi îi mulțumim, pentru că, din acel moment, viața lui a devenit suportul credinței și al sfințeniei noastre.

1/12

„Vegheați în orice moment și rugați-vă.” (Lc 21,36)

La începutul Adventului, Biserica ne invită să ne pregătim pentru întâlnirea noastră cu Isus, în sărăcia ieslei și în revenirea sa glorioasă. El însuși ne invită să rămânem treji pentru a nu rata aceste prețioase întâlniri. El ne îndeamnă să facem acest lucru prin „rugăciune în orice moment”. Printre numeroasele forme de rugăciune, putem alege să repetăm în inima noastră cuvântul ales pentru fiecare zi din acest calendar.

2/12

„Voi veni și-l voi vindeca.” (Mt 8,7)

Cât de bun ești, Isuse: ai văzut suferința, iubirea și umilința aceluia om, dar mai ales credința lui în tine! Ești dispus să ne ascuți strigătul. Și noi îți spunem: nu este nevoie să vii, spune doar un cuvânt. Cuvântul tău ne mântuiește!

3/12

„Toate mi-au fost date de Tatăl meu.” (Lc 10,22)

Îți mulțumesc, Isuse, pentru exemplul tău de umilință. Ție, care ești ascultător în toate față de Tatăl, îți revarsă toată iubirea sa. Doresc să învăț de la tine să trăiesc ca un fiu într-un tot abandonat lui. Tu ești înțelepciunea, iubirea Tatălui pentru noi, cei săraci și păcătoși. În tine sălășluiește plinătatea divinității.

4/12

„Isus a luat cele șapte pâini și a mulțumit.” (Mt 15,36)

Isus, văzând nevoia de hrană a mulțimii care îl urma de trei zile, ia de la ucenici cele șapte pâini și câțiva peștișori pe care îi aveau. Îi mulțumește Tatălui și dispune să se distribuie. Este o surpriză că ajunge pentru toată lumea și încă mai prisosește! Când îi dăm lui Isus puținul care suntem și pe care îl avem, el îl face de folos pentru mulți.

5/12

„Va intra în împărăția cerurilor acela care împlinește voința Tatălui meu.” (Mt 7,21)

Calendar 2024

Împărăția lui Dumnezeu este iubire, bucurie și pace în Duhul Sfânt. Ori de câte ori îl ascult de bunăvoie pe Isus, de cuvântul său, chiar și atunci când acesta îmi este dat de frații și surorile mele, experimentez frumusețea împărăției sale prezente printre noi.

6/12

„Să vi se facă după credința voastră!” (Mt 9,29)

Când ne adresăm lui Isus cu umilință și încredere deplină, în unitate cu frații și surorile noastre în credință, el este gata să ne ajute. Evanghelia ne spune acest lucru și astăzi. Ochii celor doi orbi se deschid: ei au crezut că Isus poate să-i vindece și i-au cerut să o facă.

7/12

„În dar ați primit, în dar să dați.” (Mt 10,8)

Iubirea gratuită este iubirea lui Dumnezeu: ea nu cere restituire. Ne bucurăm să trăim aceeași iubire ca a lui. Isus le propune cu insistență apostolilor săi să trăiască această iubire. Astfel, ei vor fi mărturisitori și revelatori ai Tatălui.

8/12

„Cuvântul lui Dumnezeu a fost către Ioan”. (Lc 3,2)

Iată-l pe Ioan Botezătorul! Cei mari ai pământului califică drept ciudată persoana sa, însă îi recunosc funcția de purtător al adevărului. Pentru el s-au deranjat și profeții, pentru că vocea lui este un strigăt care trebuie să trezească iar și iar și să dea speranță celor care așteaptă mântuirea definitivă. Tiberiu, Ponțiu Pilat, Irod, Filip, Lisania, Ana și Caiafa țin în picioare împărăția de la care fiecare om speră să fie salvat. Împărăția cerurilor va veni datorită celui pe care îl anunță Ioan. El pregătește inimile prin convertire și penitență.

9/12

„Va fi numit Fiul Celui Preaînalt.” (Lc 1,32)

Fiecare sărbătoare mariană este o ocazie de a-l cunoaște pe Isus. Maria se bucură de acest lucru; ea este o slujitoare umilă și se pune deoparte pentru ca Fiul, anunțat de înger ca Fiu al Celui Preaînalt, să fie pus în centru. Ea a fost concepută fără o relație spirituală cu Adam, pentru a fi pregătită să devină mama Celui care ia asupra sa păcatele lumii.

10/12

„Dacă m-au persecutat pe mine, vă vor persecuta și pe voi.” (In 15,20)

Destinul ucenicului nu poate fi diferit de cel al Maestrului său. Persecuția este un refren continuu în istoria Bisericii. Episcopul Anton Durcovici se înscrie în corul nesfârșit al celor care l-au mărturisit pe Isus cu sângele propriu. Acest sânge rodește și astăzi. Nimic nu este în zadar!

11/12

„Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima.” (Mt 11,29)

Calendar 2024

Uneori suntem tentați să admirăm și să imităm pe cineva care este mare în ochii lumii. Rezultatul este că ne trezim obosiți, împovărați, dezamăgiți, triști. „Învățați de la mine”, ne spune Isus; imitați blândețea și umilința mea. Inima ta va găsi odihnă, pace, bucurie, putere. Isuse, tu ești călăuză mea! Plăcut este să te urmez, căci tu mă iubești.

12/12

„Cine are urechi, să asculte!” (Mt 11,15)

Isus îl preamărește pe Ioan Botezătorul spunând că este „cel mai mare dintre cei născuți din femeie”. El afirmă însă că cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el. Este nevoie de Duhul Sfânt pentru a înțelege bine cuvintele lui Isus. Toți sunt mici în împărăția cerurilor, dar toți sunt „mari”, pentru că sunt membri ai Trupului său mistic.

13/12

„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău.” (Is 48,17)

Ascultând aceste cuvinte, îmi pare că văd chipul bun și mâinile liniștitoare ale unui tată, ochii blânzi și mângâierile tandre ale unei mame. Da, Dumnezeuul meu, Tatăl meu, tu vrei să-mi vorbești pentru a mă îndruma spre binele adevărat și pentru a mă ajuta să trăiesc în comuniune cu tine. Când nu voi fi înțeles și, poate, calomniat, defăimat pentru numele tău, tu vei fi alături de mine.

14/12

„Fiul Omului are să sufere din cauza lor.” (Mt 17,12)

Ne aflăm la poalele muntelui unde Isus, transfigurat, fusese contemplat de trei apostoli. Isus le spusese să vorbească despre această experiență doar după învierea sa. Da, într-adevăr, el va fi ucis precum Ioan Botezătorul de către cei puternici. Tot Isus, în Biserică, suferă violențe și respingeri din partea celor mari. Dar el este viu, a înviat și continuă să conducă Biserica sa.

15/12

„El vă va boteza în Duhul Sfânt și cu foc.” (Lc 3,16)

Îl așteptăm pe Isus. El ne va „boteza în Duhul Sfânt și cu foc”: ne va scufunda în viața Tatălui, care este iubire. Iubire care încălzește, dă viață și purifică. Ioan Botezătorul ne pregătește pentru o întâlnire atât de frumoasă și de importantă, acel „Ioan Botezătorul” pe care Providența îl va pune în calea noastră.

16/12

„Botezul lui Ioan de unde era?” (Mt 21,25)

Lucrarea Înaintemergătorului tău, Doamne Isuse, la fel ca lucrarea ta săvârșită cu „autoritate”, vine din legătura intimă și profundă cu Tatăl, care te-a trimis. În fața ta, care vii să-mi transformi și să-mi îmbogățești viața, voi fi umil, docil, primitiv. Vino, Doamne Isuse!

17/12

„Va veni cel căruia îi este destinat.” (Gen 49,10)

Calendar 2024

Așteptăm cu nerăbdare Nașterea lui Isus care, după ce a venit în istorie, continuă să vină în Biserica sa ca Păstor bun, Sfetnic minunat, cuvânt și prezență a Tatălui din ceruri. Îți mulțumim, Isuse, pentru darul de a putea să ne deschidem și în acest an inimile pentru a te primi și pentru a ne pregăti să te ascultăm mai mult.

18/12

„Îi vor pune numele Emanuel.” (Mt 1,23)

Profețiile se împlinesc: dintr-o fecioară va veni Mântuitorul. Numele lui va fi: Emanuel, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu care ne iubește chiar și în păcatul nostru. Iar Iosif, un om blând și tăcut, atent doar la a face voia Tatălui, este cel care îi va da Fiului Fecioarei cel mai frumos nume al lui Dumnezeu.

19/12

„Domnul l-a binecuvântat.” (Jud 13,24)

Dumnezeul nostru, Tatăl milostiv, are planuri de pace pentru poporul său. În fiecare epocă de sclavie și de sărăcie socială, el a ridicat un eliberator. Astăzi vedem că, într-un mod surprinzător, dintr-o femeie sterilă se naște Samson, care crește cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Nouă, așadar, Tatăl ni l-a dat pe Isus ca mântuitor într-un mod minunat, pentru că ne eliberează de păcat, care este cauza multor rele.

20/12

„Domnia lui nu va avea sfârșit.” (Lc 1,33)

Maria, nu te teme! Nici eu, fiu al Mariei, fiu al Bisericii, nu mă tem. Cel pe care Tatăl ni-l va da va fi mare: „Împărăția lui nu va avea sfârșit”. Cu el în inima mea voi putea trăi mereu în pace. Iată-mă, Tată! Vreau să primesc darul tău, pregătit de secole, și împreună cu el vreau să primesc inima ta!

21/12

„Fericită aceea care a crezut.” (Lc 1,45)

Maria, Mama noastră, a avut încredere deplină în cuvântul lui Dumnezeu care i-a fost comunicat de înger. Ea s-a făcut disponibilă pentru a-l trăi și astfel a găsit bucurie și o mare seninătate. Atunci când ne angajăm să trăim cuvântul lui Isus, fericirea sa va veni ca un dar sigur și durabil. O bucurie care răsplătește peste măsură efortul depus!

22/12

„A tresăltat de bucurie copilul.” (Lc 1,44)

Isus, Mântuitorul, coborâse pe pământ: mic, ascuns în pânțelele cel mai pur al Mariei, el transmitea deja bucurie, o bucurie indescrivibilă; o bucurie în stare să facă să tresară un alt micuț, ascuns în pânțelele verișoarei sale Elisabeta. Și noi ne vom bucura la noua ta venire, Isuse, și te vom aduce în lume.

23/12

„Mâna Domnului era cu el.” (Lc 1,66)

Calendar 2024

El era Ioan Botezătorul: un copil născut din părinți în vârstă care, prin rugăciune și fidelitate chiar și în lucrurile mărunte, și-au dedicat inima și viața Domnului. O lumină pentru noi: „mâna Domnului” îi va însoți, îi va proteja, îi va călăuzi pe copiii noștri, pentru ca noi să le oferim un loc demn în viața noastră.

24/12

„Domnul a vizitat și a răscumpărat poporul său.” (Lc 1,68)

Cât de mare este bunătatea ta, Părinte: l-ai trimis la noi pe Isus, singurul tău Fiu născut, ca să ne elibereze de păcatul care ne înrobește. Îți mulțumim, Isuse, că prin iertarea ta ștergi și îndepărtezi din inimile noastre greutatea apăsătoare a păcatului. Îți mulțumim pentru slujirea prețioasă pe care ai dat-o Bisericii, de a ierta păcatele. Îți mulțumim că, prin iertare, ne îmbraci și ne dai harul de a fi mai puternici în încercare.

25/12

„Cuvântul era lumina adevărată”. (In 1,9)

Lumea este acoperită de întuneric dens. Oamenii nu văd un viitor, nu au nicio speranță. Acum, datorită unui prunc care a sfințit paie într un grajd, începem să vedem o lumină. O văd primii aceia pe care societatea i a marginalizat, păstorii. Ei au cea mai mare nevoie de speranță. Își dau seama că Dumnezeu are încredere în ei. Este într adevăr o lumină adevărată.

26/12

„Duhul Tatălui vostru este cel care vorbește în voi.” (Mt 10,20)

Îi sărbătorim pe Sfântul Ștefan, primul mărturisitor și martir al lui Isus. „Lumina adevărată” care a venit în lume, iubirea Tatălui pe care el a primit-o a fost sursa cuvântului său: cuvânt de înțelepciune, de revelație, de iertare..., chiar dacă ura se dezlănțuia împotriva lui. Isuse, lumina venirii tale și puterea învierii tale, dacă sunt acceptate cu umilință, ne fac și pe noi mărturisitorii tăi. Slavă ție!

27/12

„Comuniunea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său, Isus Cristos.” (1In 1,3)

Astăzi este sărbătoarea apostolului Ioan, ucenicul care și-a pus capul pe pieptul lui Isus la Cina cea de Taină. S-a bucurat de comuniunea de viață și de iubire cu el și, în numele său, cu Tatăl. Prin scrierile sale, el continuă să ne împărtășească aceste daruri. Astăzi îi mulțumim și suntem în comuniune specială cu el.

28/12

„Dacă umblăm în lumină, [...] avem comuniune unii cu alții.” (1In 1,7)

Sfântul Ioan a experimentat adevărata comuniune urmându-l pe Isus împreună cu ceilalți apostoli. Împărtășim cu ei truda vestirii, bucuria fraternității și faptul de a fi o singură inimă și un singur suflet. Pruncii uciși din cauza lui Isus, deși neștiutori, primesc marea răsplată. Nevinovați, prin vărsarea sângelui lor, ei au fost mărturisitori ai venirii sale.

29/12

„Isus creștea în înțelepciune.” (Lc 2,52)

Isus a fost găsit de Maria și Iosif în templu, ascultând și întrebând pe învățătorii Scripturii, care erau uimiți de interesul și de vorbirea lui. De fapt, el era conștient că cuvântul Scripturii venea de la „Tatăl său”. Întorcându-se apoi la Nazaret, el „era supus lor”: o altă caracteristică a creșterii sale „în înțelepciune”. Cel care se supune este umil și trăiește ca un fiu recunoscător.

30/12

„Vorbea despre copil tuturor celor care așteptau eliberarea Ierusalimului.” (Lc 2,38)

Chiar și Ana, care slujise în templu toată viața ei, a auzit profeția evlaviosului Simeon, care a recunoscut în pruncul Isus „lumina neamurilor și slava poporului său Israel”. Pentru Ana nu exista o bucurie mai mare: trebuia să vorbească despre ea. Ea a anunțat-o tuturor celor care, ca și ea, îl așteptau pe mântuitorul promis.

31/12

„Cuvântul era la început la Dumnezeu.” (In 1,2)

Sfântul Ioan ni-l prezintă pe Isus ca fiind Cuvântul Tatălui, care a fost cu el din veșnicie și care a devenit om ca noi în toate, cu excepția păcatului. El a fost și este mereu îndreptat spre Tatăl; a fost, este și va fi mereu o singură inimă și o singură voință cu el. Căci a spus: „Eu și Tatăl suntem una”. Haideți să trăim și noi viața lui Isus, care ne face să gustăm din realitatea cerului, iar Anul Nou va fi luminos și plin de roadele iubirii!

In primo piano

• CALENDARIO / Calendario Cinquepani RO

- ◆ 01/01/2025
iANUARIE Calendar 2025
- ◆ 01/02/2025
FEBRUARIE Calendar 2025
- ◆ 01/03/2025
MARTIE Calendar 2025
- ◆ 01/04/2025
APRILIE Calendar 2025
- ◆ 01/05/2025
MAI Calendar 2025
- ◆ 01/06/2025
IUNIE Calendar 2025
- ◆ 01/07/2025
IULIE Calendar 2025
- ◆ 01/08/2025
AUGUST Calendar 2025
- ◆ 01/09/2025
SEPTEMBRIE Calendar 2023
- ◆ 01/09/2025
SEPTEMBRIE Calendar 2025
- ◆ 01/10/2025
Octombrie Calendar 2025
- ◆ 01/11/2025
NOIEMBRIE Calendar 2025

- ◆ 01/12/2025
- Decembrie Calendar 2025

Archivio

- 2025
- 2024
- 2023
- 2021
- 2020
- 2019
- 2017
- 2014
- 2012
- 2011

Link di questa pagina Invia pagina Stampa Pdf
SCRITTI IN ALTRE LINGUE

 Türkçe

- Konya, Aziz Pavlus kilisesi
- Dualar - preghiere
  - ◆ Dualar
  - ◆ Dua edelim
  - ◆ Mezmurlar
  - ◆ Rabbin duası: kâsa aklama
  - ◆ Kutsal Yüreğe eyleygi
  - ◆ Vicdan yoklaması için
  - ◆ Meryem Ana'ya dua (yeni)
  - ◆ Meriyem Ana'ya dualar
  - ◆ Selam sana aklaması
- Vaazlar - omelie
- 2001-2011 Vaazlar
- Kitapçıklar - libretti
  - ◆ Kitapçıklar
  - ◆ Ruhsal sohbetler
  - ◆ Yetmiş kere yedi kez
- Sorular - Domande
  - ◆ Sorular / domande
  - ◆ Diyalog ve Sorular (TR-IT)
  - ◆ Sorular (TR-IT) domande
  - ◆ Diyalog ve Sorular 1. (1-15)
  - ◆ Diyalog ve Sorular 2. (16-30)
  - ◆ Diyalog ve Sorular 3. (31-46)
- Cari yıl için takvim
- 2008-2011 Takvimler - calendari

 Français

- Homilies
- Brochures
  - ◆ Brochures
  - ◆ Je suis celui qui est
  - ◆ Soixante-dix-sept fois
  - ◆ Il les appela "Apotres"
  - ◆ En Lui est la vie
  - ◆ Caché dans le nuage
  - ◆ Les Armes de l'Esprit
  - ◆ Jesus est ressuscite. Alleluia!
  - ◆ Mais Jesus gardait le silence
  - ◆ Marthe, Marie... et Jesus
  - ◆ Je suis pardonne
  - ◆ Parle Seigneur!
  - ◆ Le Pain Nouveau
  - ◆ Je vais a la Messe
- Homilies 2002-2011

 Shqipërisht

- Kalendarik për vitin aktual
- Kalendar 2008-2011
- Shkrime të tjera
  - ◆ MARTIRË VE SHOIPTARË

 English

- Calendar for the current year
- Homilies
- Homilies 2002-2011
- Calendar 2008-2010
- Brochures

 Çinisht

- Çinisht për vitin aktual
- Çinisht 2008-2011
- Shkrime të tjera
  - ◆ MARTIRË VE SHOIPTARË

 Urdu

- Calendario cinque anni 2024-2028

 Deutsch

- Kalender für das laufende Jahr
- Kleinschriften

